

โค
...

๑๑

โร
...

หืม
ท่านชื่อโคจิโร่
หรือเจ้าคะ
...

อา
|

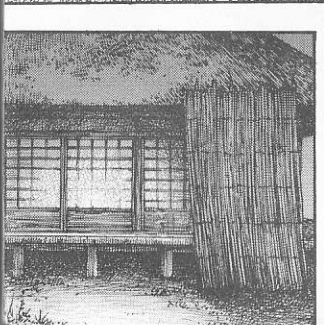
การ์ตูนพิมพ์
Tel.06-81415251

หลังการต่อสู้
อย่างดุเดือด
มุซาซึรอดชีวิตมาได้
หลังจากที่นอนสลบ
ไม่ได้สติอยู่บนาน
มุซาซึก็ฟื้นขึ้นมา
ท่ามกลางผู้คนที่ได้ช่วย
ณ ช่วงเวลาหนึ่ง
วันเวลาได้ผ่านไป
อย่างสงบเงียบ
ทว่า "สินไหม" ของการ
สังหารนักดาบ 70 คน
ได้ฝังลึกเข้าไป
ในร่างกายของมุซาซึ

"VAGABOND" VOLUME 28

တပုဂံ ၂၄၃ ပု

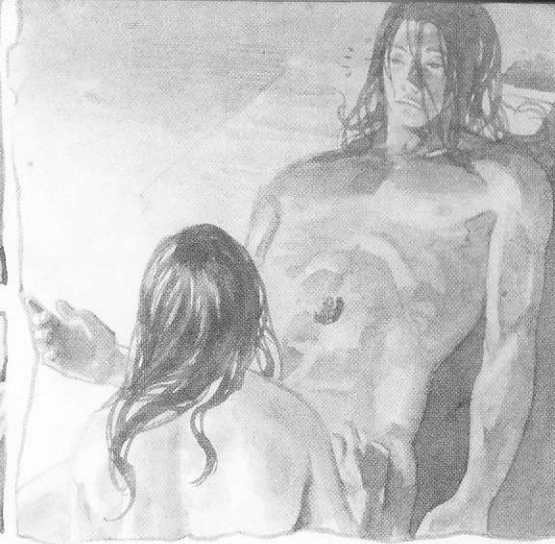

ကဏ္ဍမာဏ
Tel. 06-8145257

ชอบกบ
มัย

เย็น
ละสิ?
?

มัน
เด่นชัดกว่า
ส่วนอื่น ๆ
เนอะ...

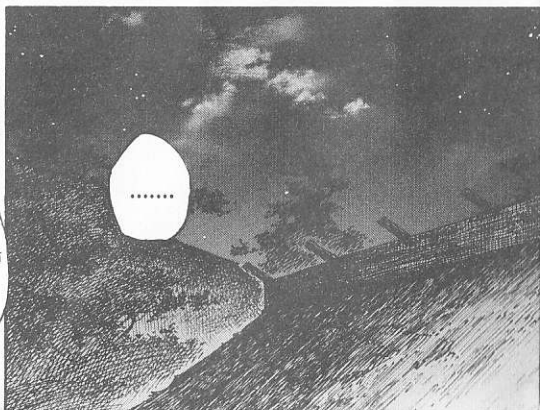
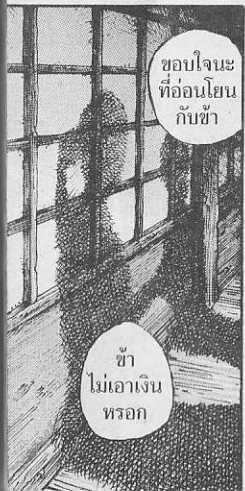
ไออุ่นของ
ร่างกาย
นะ...

กึก

กึก

ความมืด
ทำให้เรา
มองเห็นดาว

ทุกท่าน
ใช้การไม่ได้

แต่ท่าน
คงจะเห็น
ในสิ่งที่คนอื่น
ไม่เห็น

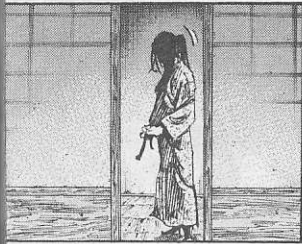
ราตรี
มืดมิด
ก็จริง
แต่

ดุนน
ล

เข้าใจสิ
อย่างนั้น
...

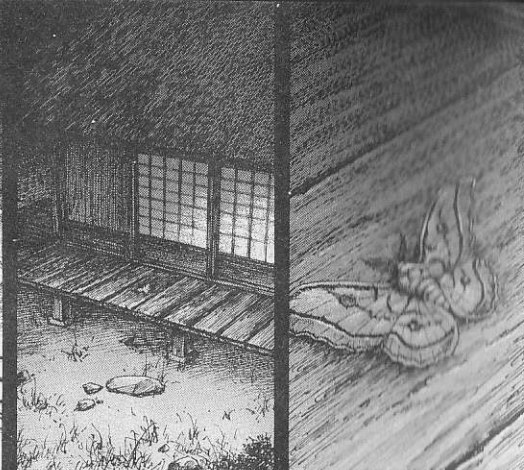

ฮะ
ฮะ

ท่าน
โคเฮ

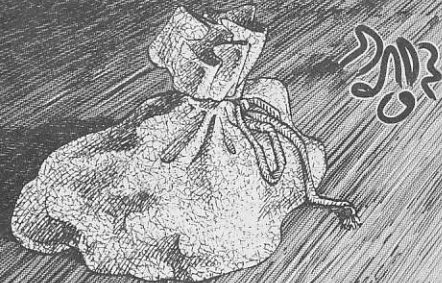
ข้าชอบ
การสัมผัส
ของท่าน
...

ไม่เป็นไรหรอก
เป็นอย่าง
ที่เคยเป็น
เถอะ

เงินจำนวนนี้
พอจะซื้อเจ้าได้
อีกคืนหนึ่ง
มั๊ย?

มันเป็นเงิน
ที่ข้าขโมย
มา

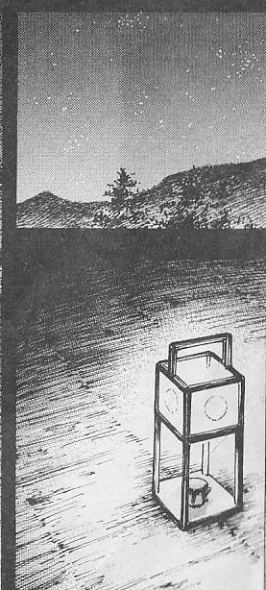

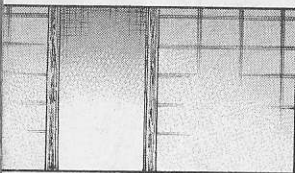
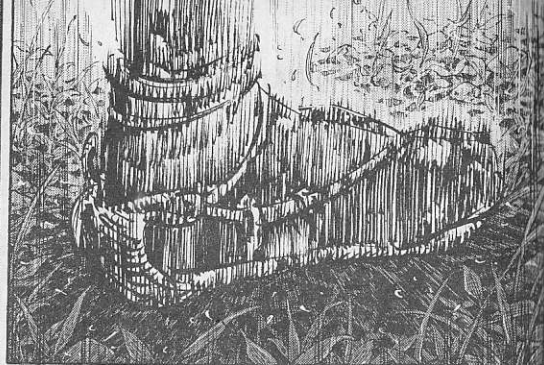
อา

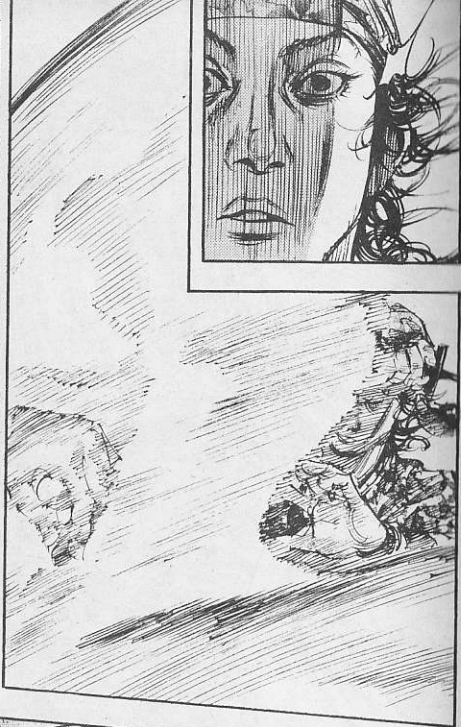
ข้าไม่
ต้องการ

นิ้วยาว
จัง...

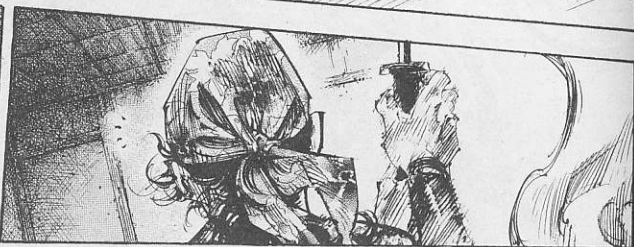

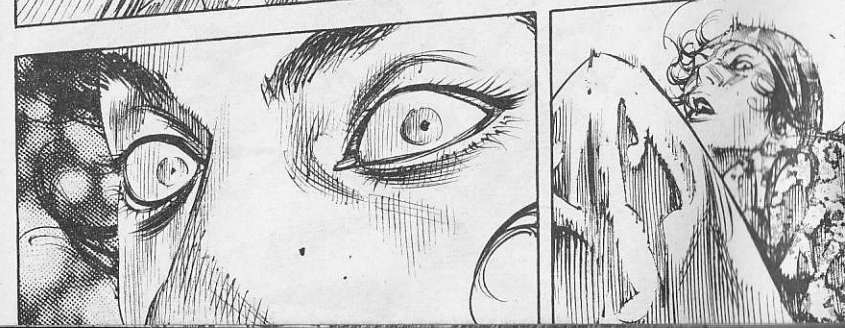
ข้าจะ
เอาชีวิต
เจ้า

คิด
เสียว่า
เป็นการ
ฆ่าเวลา

จนกว่า
ชีวิต
จะหาไม่

ยัง
ไม่ตาย

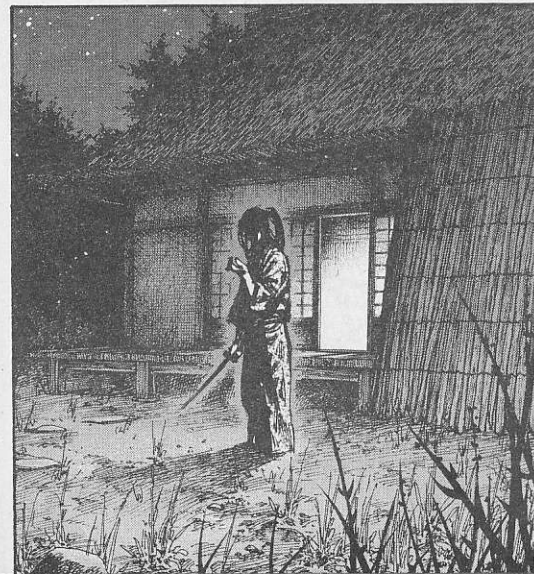
สังหารศิษย์
สำนักโยชิโอะกะ
ไป 70 คนรี...
จริงหรือ
นี่...

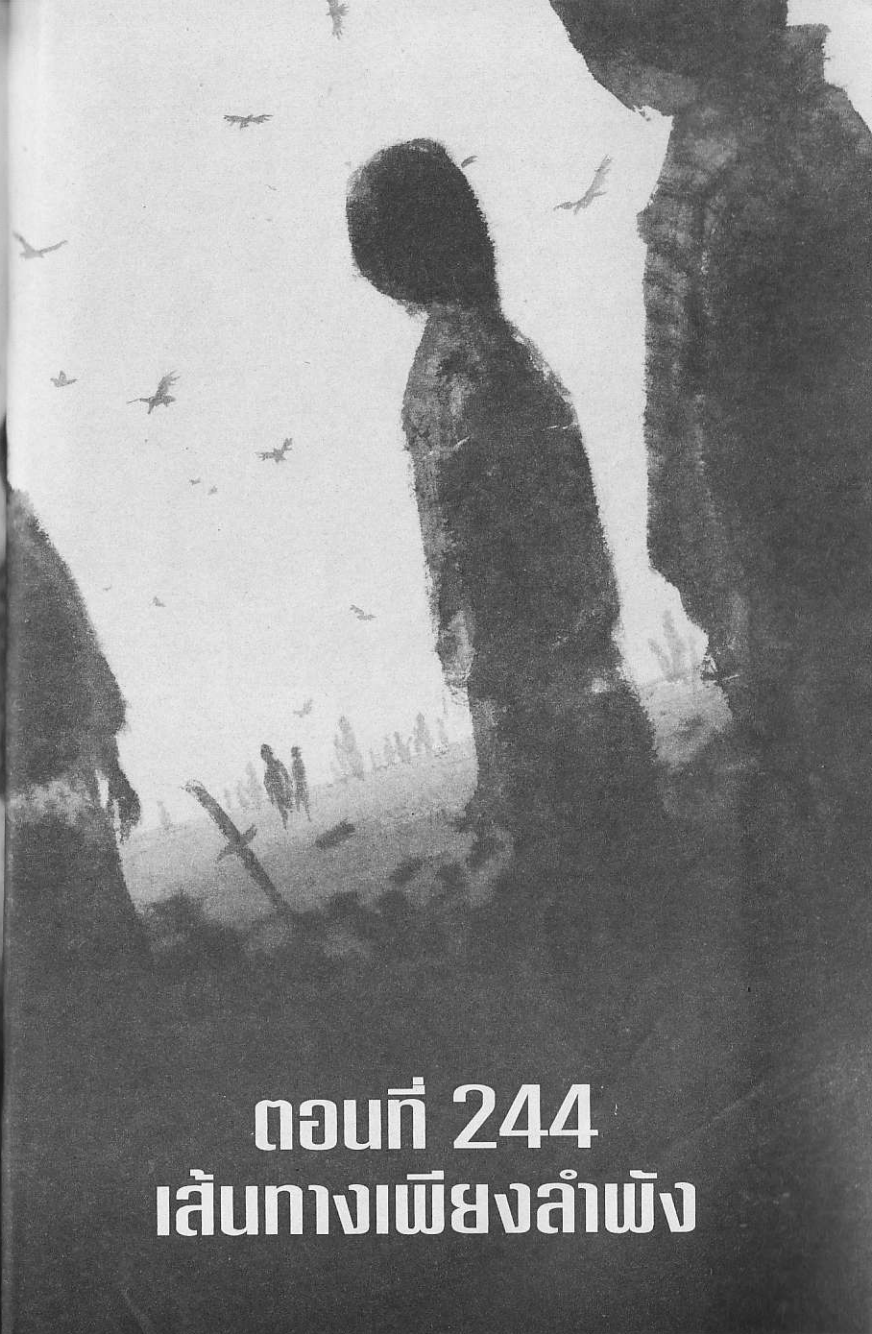
.....
!

แซ่ก

แซ่ก

แซ่ก

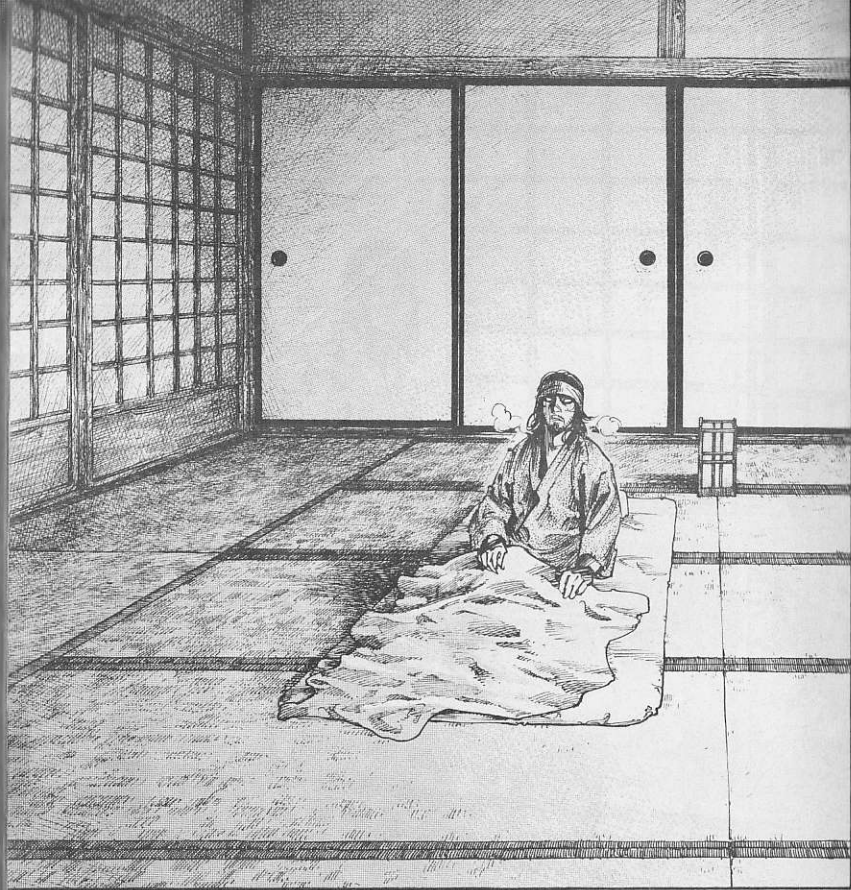
ตอนที่ 244
เส้นทางเพียงลำพัง

ท่าน
พ่อ

ท่าน
พ่อ

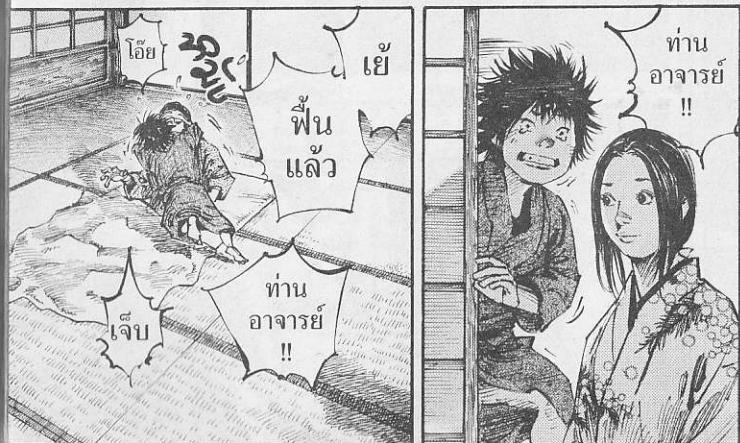

๗
อาก

เอ๊ะ
...!?

โล่งอก
ไปที่
...!!

โธ้ย

มึง

เย้

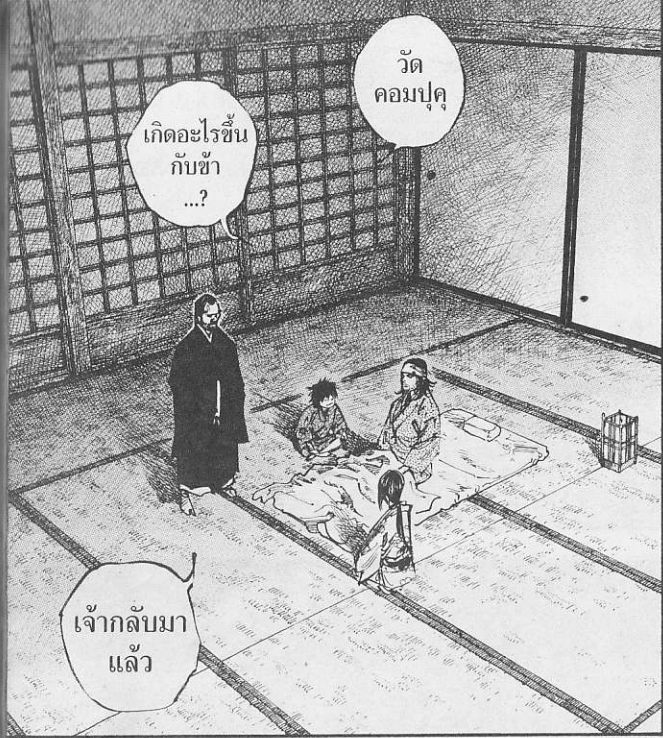
ฟื้น
แล้ว

ท่าน
อาจารย์
!!

เจ็บ

ท่าน
อาจารย์
!!

เกิดอะไรขึ้น
กับข้า
...?

วัด
คอมปูกุ

เจ้ากลับมา
แล้ว

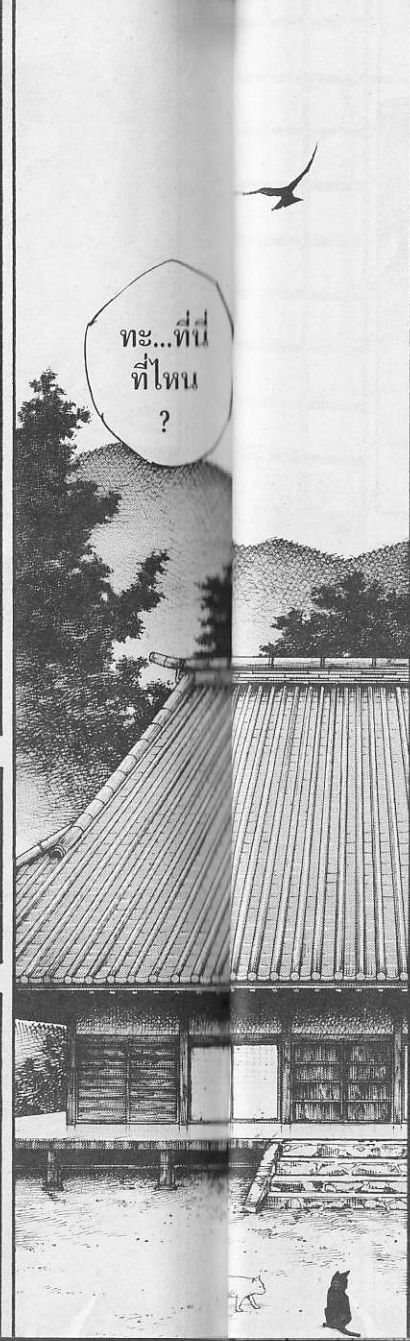

จากชุมชนรัก
สุดเลวร้าย
...

หรือ
ว่า

นี่ข้า
ฝันไป

ทะเล...ที่นี้
ที่ไหน
?

เท่าที่ดู
บาดแผล
ดีวันดีคืน
...

นึกว่า
ตายไปแล้ว
ซะอีก...

ที่นอนหลับ
เป็นตาย
ก็เพื่อรักษา
บาดแผล
นี้เอง

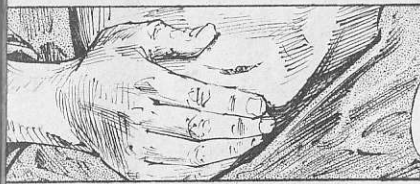
โห้ะ
หลวงพ่อก
ทาคุอัน
!!

ให้ตายลิ
ร่างกายของเจ้า
ช่างเหมือน
สัตว์ป่า
จริงๆ

หากนั่น
เป็นความฝัน
ด้วย

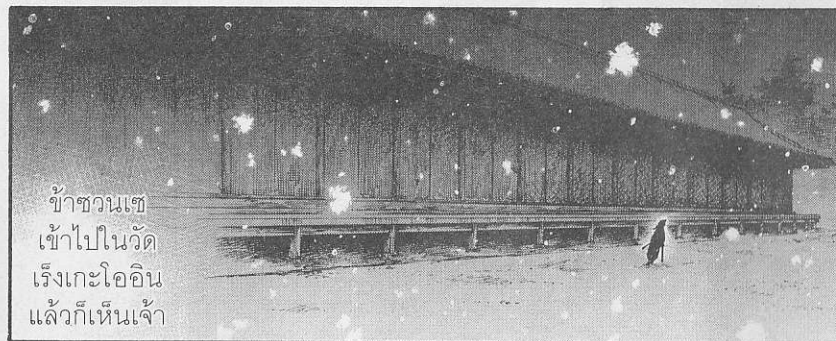

โชคดีนะ
บาดแผลที่
เจ้าโดนแทง
ไม่ลึกมาก

ถ้าแผลลึก
เจ้าคงสิ้นชีพ
ไปแล้ว

การต่อสู้
อย่าง
บ้าคลั่งนั้น
ต่างหาก
คือความฝัน

ข้าชวนเซ
เข้าไปในวัด
เรียงเกะโอิน
แล้วก็เห็นเจ้า

นั่น
ก็เป็น
ความฝัน
อี...?

หนาว
จัง

อู่ว

แถมเหล่า
ทั้งหมด

เสีย
เพื่อน

เอือก

บัดชบ
!

เอ๊ะ
?

อ้าว
?

ทา
?

เราสองคน
จับมือกัน
แจ่งเกิดเออะ...
เอือก

โคจิโร่
เจ้าอยู่ที่ไหน
...

ดูเหมือน
เจ้าสลับอยู่ที่
ท่ามกลางหิมะ
ที่ไปรบปราบ
ลงมา

อาการเจ้า
ปางตาย

คงมีใครสักคน
พาเจ้ามาที่นี่
ละมั้ง?

?

ทาเคโซ

อ๊ะ!!
ยังหายใจ
อยู่!!

อย่าตาย
นะ

ทาเคโซ

ทำใจดี ๆ
ไว้นะ

อย่าตาย
นะ

ทาเคโซ

ทาเคโซ
...!?

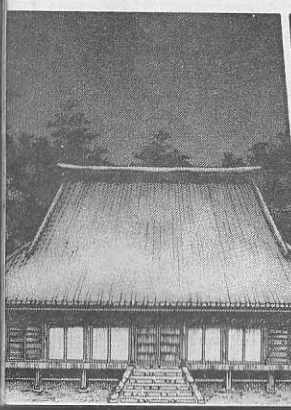
ทาเค
โซ

อา

ขอโทษ
นะ

.....

ใคร
ก็ได้

ช่วย
ด้วย

ใคร
ก็ได้

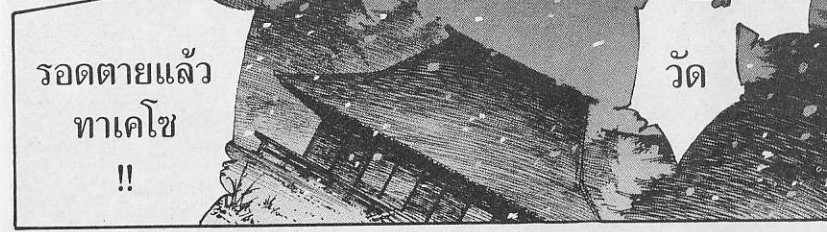
ช่วยที่
...

แฮ็ก

แฮ็ก

แฮ็ก

แฮ็ก

รอดตายแล้ว
ทาเคโจะ
!!

ฮะ
วัด

แว็ก

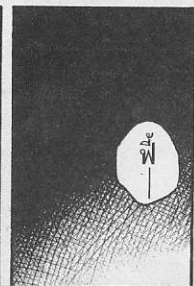
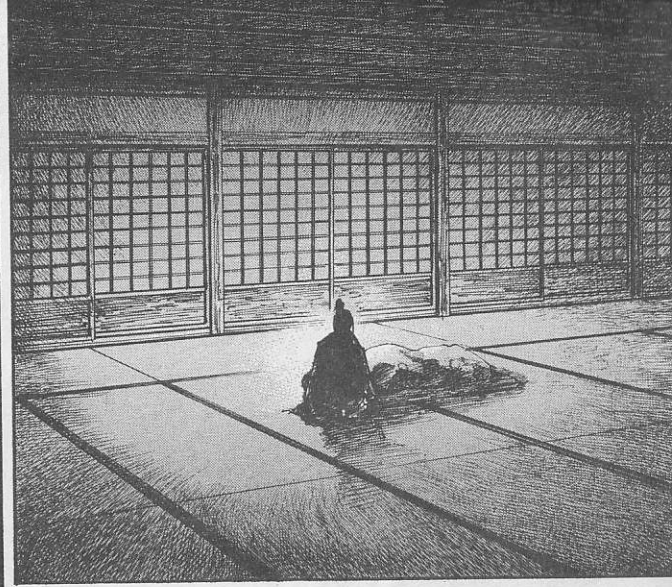
โ๊ะ

เจ้าจอมทำ
ถึงขนาดนี้
เพื่อหวัง
เป็นใหญ่เป็นโต
จริง

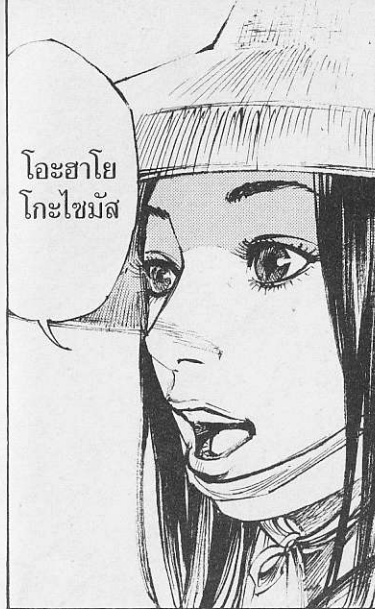
ต่อสู้
จนเป็น
แบบนี้

ช่าง
น่ากลัว
เหลือเกิน
...

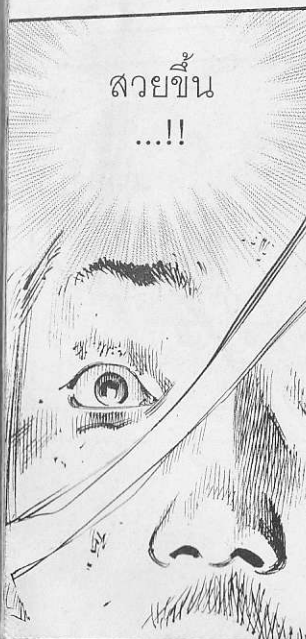
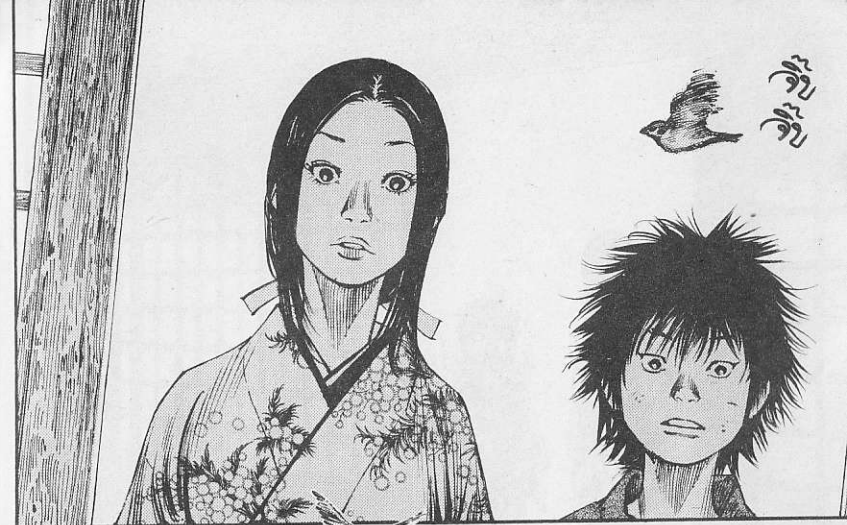
ข้าไม่มีทาง
เลียนแบบเจ้า
ได้เลย

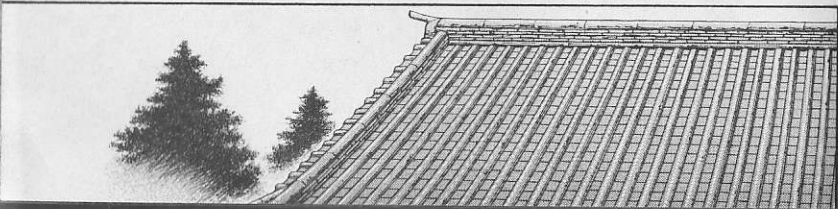
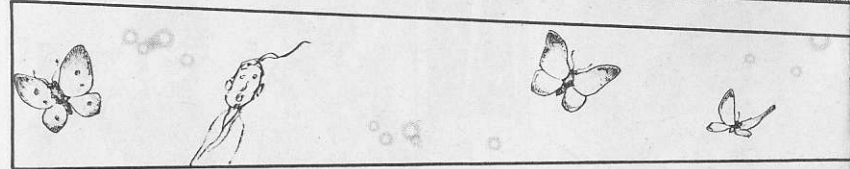
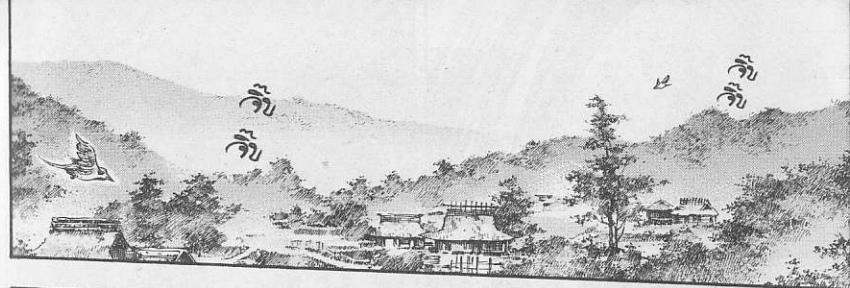

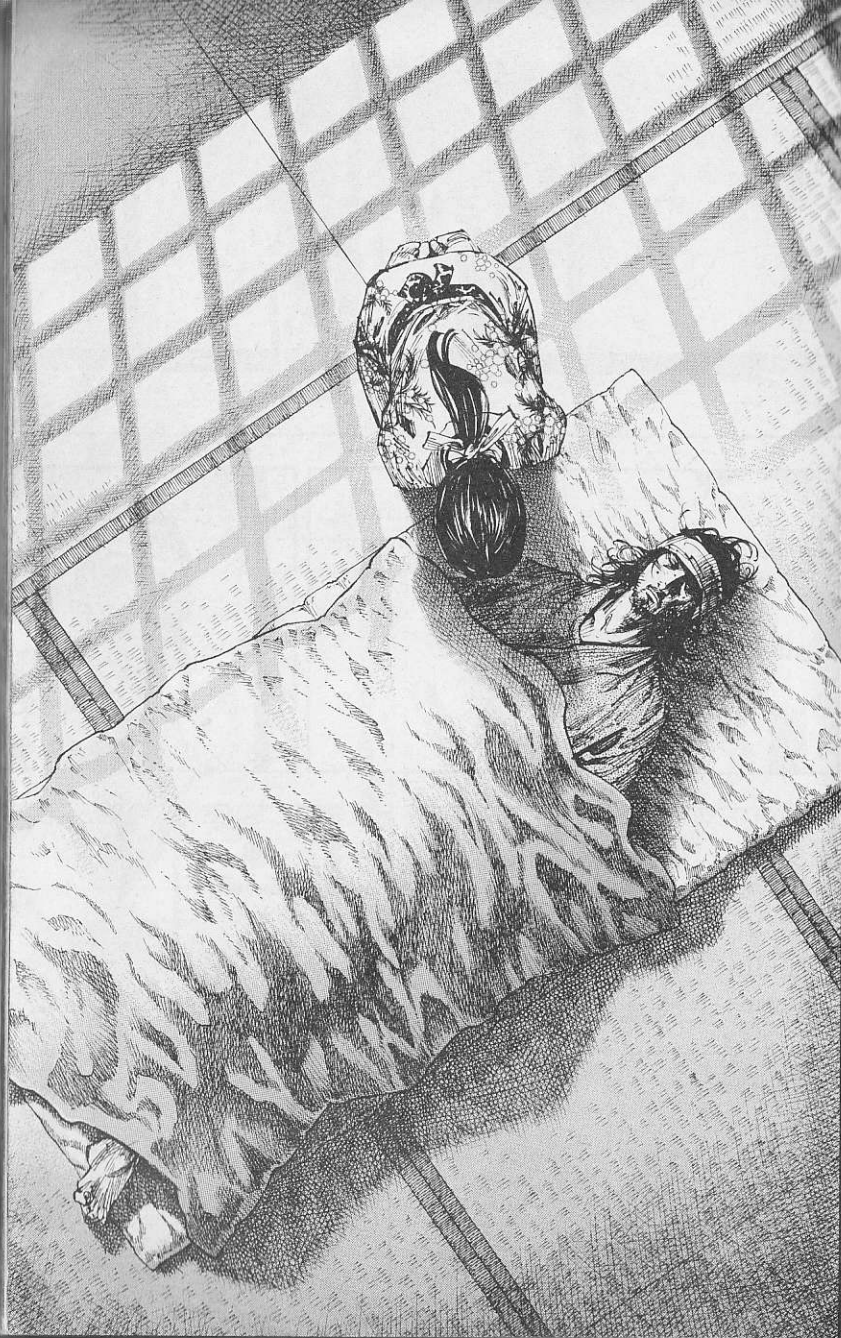
Vagabond

แค่
5 คนหรือ 10 คน
ไม่สามารถทำให้
อาจารย์บาดเจ็บได้
ถึงขนาดนี้หรอก!
เนอะ!
อาจารย์

เจ็บมาก
มัย!?

ท่านอาจารย์
ต่อสู้กับ
ศิษย์สำนักโยชิโอะกะ
70 คนจริงๆ
เหรอเนี่ย...!!

อยู่
บ้างชะมัด
...

โอสิ้อู
?

ดีจังเลย
เนอะ
โอสิ้อู!

แต่ท่านชนะ
ตามที่เขาร่ำลือ
ใช่มัย!

เพราะท่าน
ยังหายใจ
อยู่

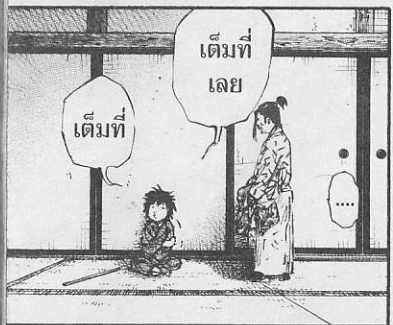

แต่ว่าตอนนี้
ท่านอาจารย์
บาดเจ็บสาหัส
คงอีกนานกว่า
จะจับดาบได้

ท่านไม่ต้อง
อดทนอดกลั้น
อีกแล้วละ
โอสิอู

ห้าม
เปิด

เต็มที
เต็มที
เลย

.....

โอสิอูอยากเจอ
ใจจะขาด
แต่ก็
อดทนอดกลั้น

กว่าจะได้
พบกันนั้น
ยากแสนยาก

ชิ
ไม่ไป
หรอก

นี่
ออกเดินทาง
ไปด้วยกัน
มั๊ย...!?

ไม่รู้
เหมือนกัน
ว่าทำไม
คงเป็นเพราะ
ท่านอาจารย์
ทุ่มเทให้กับดาบ
เพียงอย่างเดียว
ละมัง

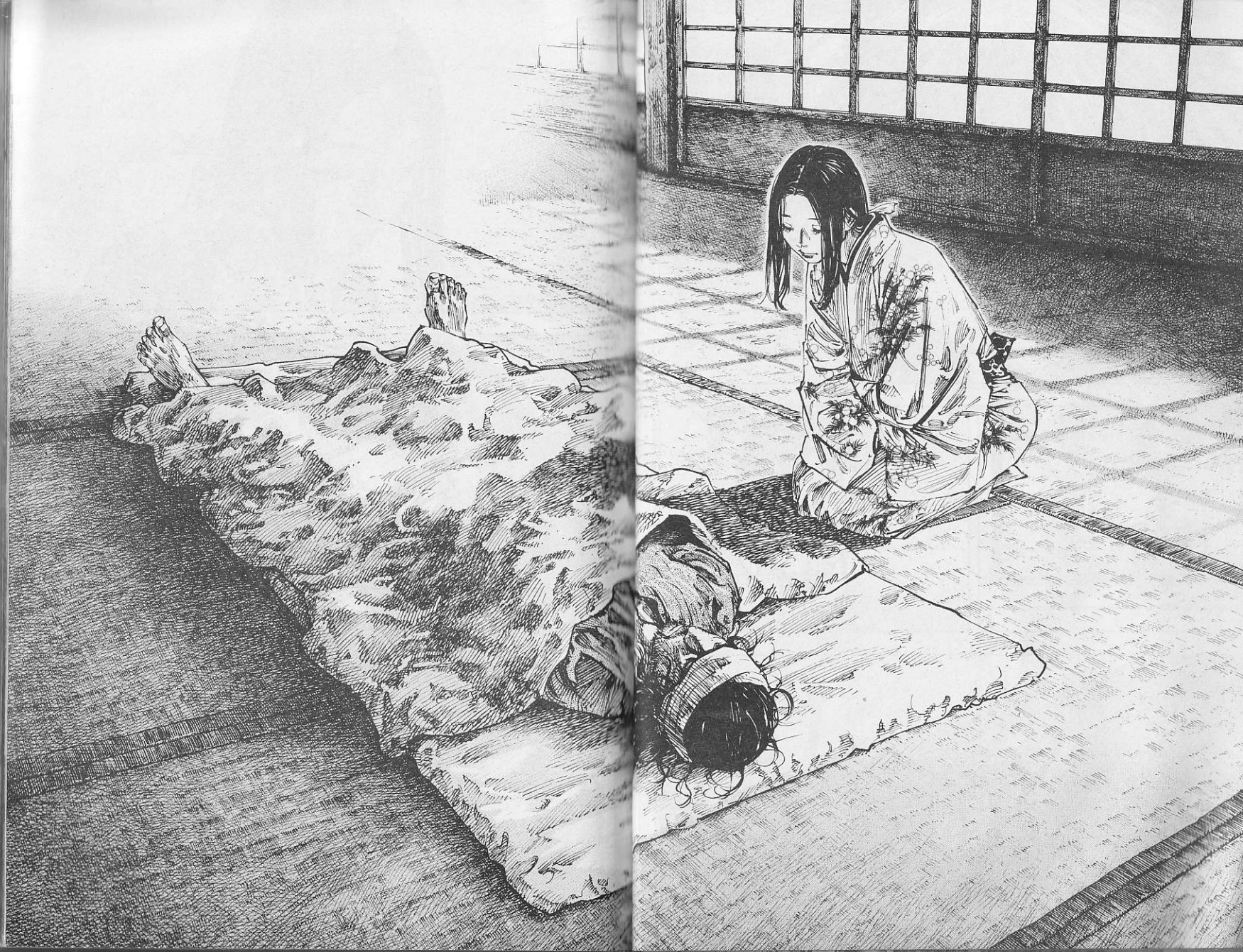
เอ๊ะ
?

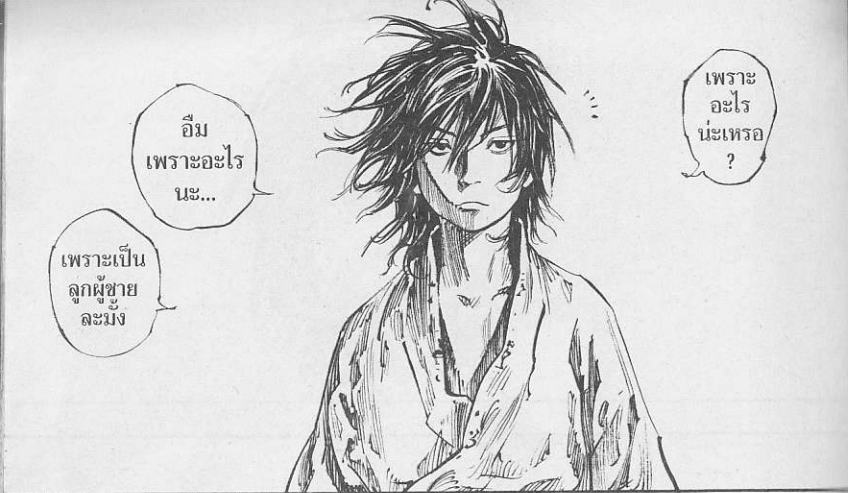

โอ๊ะ...
ขานะ
เพร่อ
!!

ว่าแต่ลุง
เป็นใคร
?

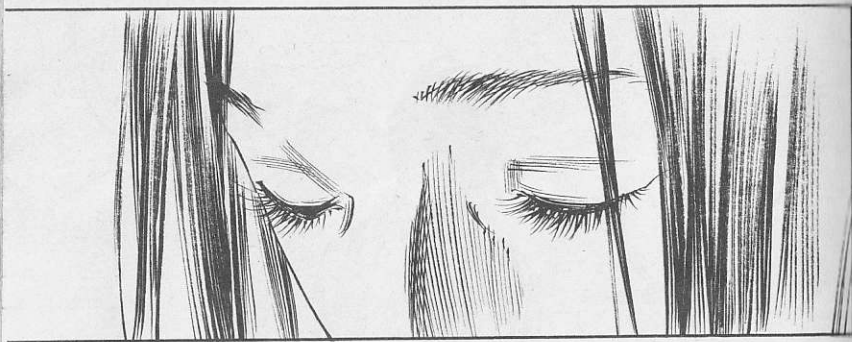

อืม
เพราะอะไร
นะ...

เพราะ
อะไร
นะเหรอ
?

เพราะเป็น
ลูกผู้ชาย
ละมั้ง

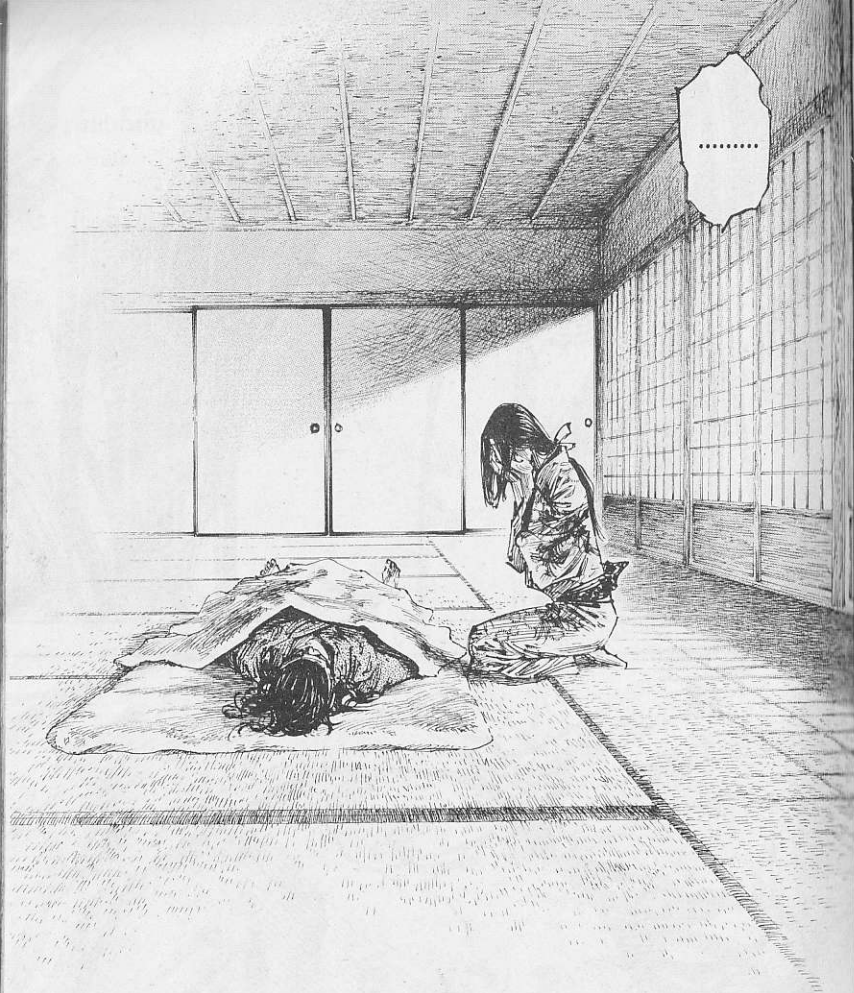

อย่า
หัวเราะสิ
โอสึอู

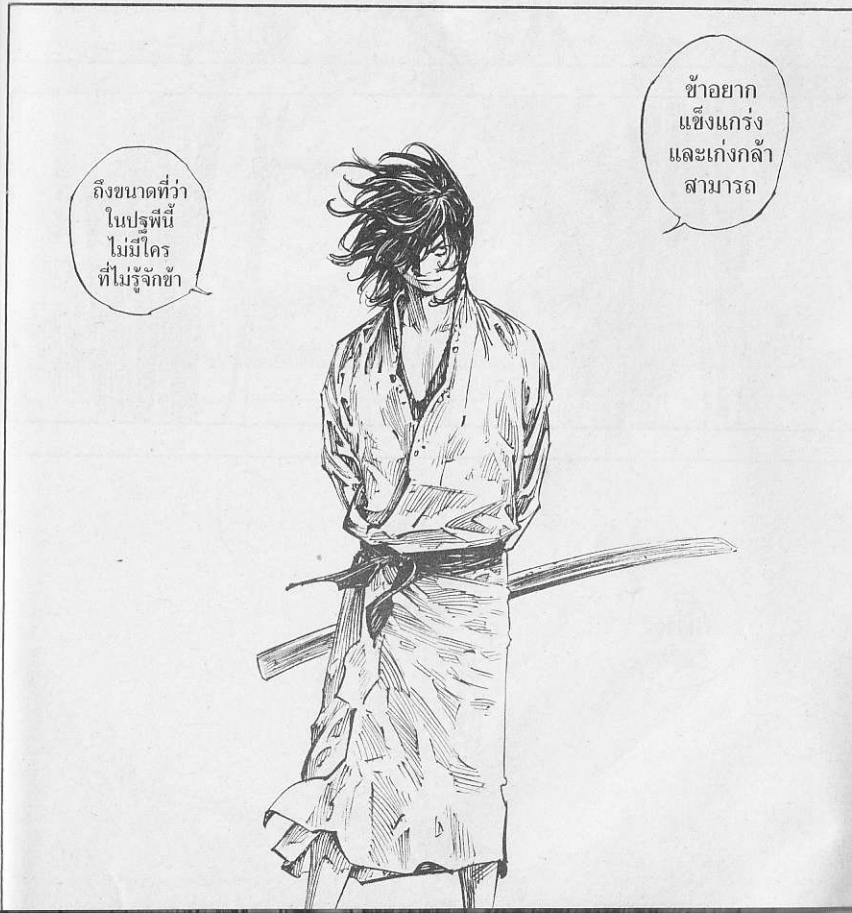
.....

ข้า
อยาก
แกร่ง
กว่า
นี้

.....

ถึงขนาดที่ว่า
ในปรุที่นี่
ไม่มีใคร
ที่ไม่รู้จักซา

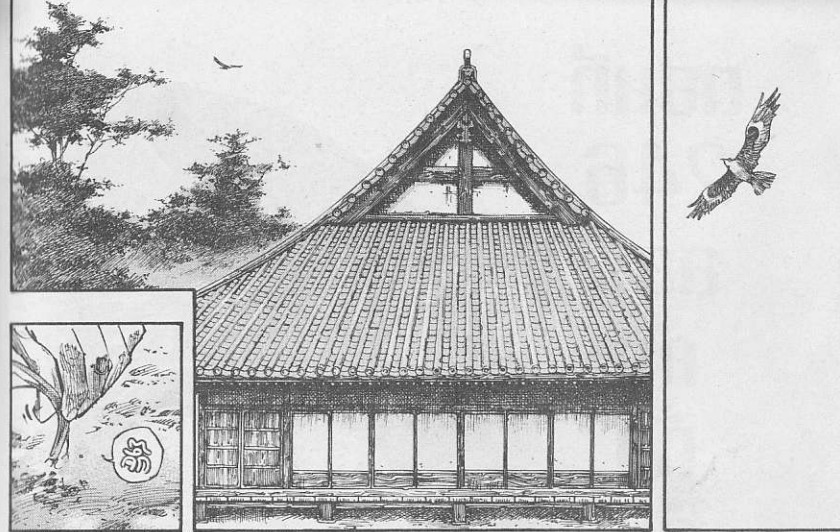
ข้าอยาก
แข็งแกร่ง
และเก่งกล้า
สามารถ

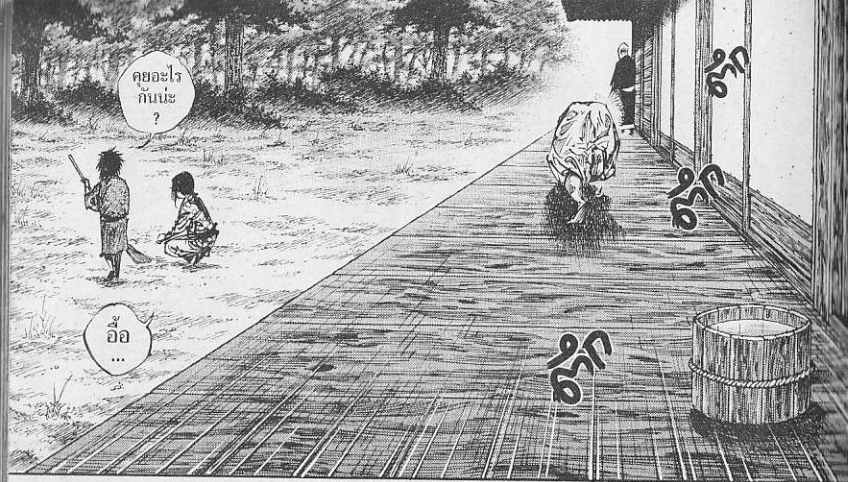
Vagabond

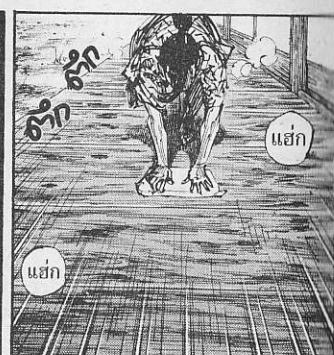
ตอนที่
246
สอง
คน
ตั้ง
วัน
วาน

มี
กำแพง
ขวาง
กัน

เจ้ากลับ
ไม่เข้าใจ
รีเนี่ย
แม่สาว
บ้านนา
...

รูปโฉม
ใหม่
แปลกตา
ของข้า
...

ใน
สไตล์
ชาว
กรุง

ที่ว่า
ในสายตา
ของไอสิ่ว
ที่
ต้องมองข้า
กลับมี
กำแพง
ขวางกัน
เอาไว้

ดูเผินๆ
คล้าย
เรา
สองคน
ใน
วันวาน

.....

เห็นใบหน้า
แล้ว ในใจของ
เจ้าคงไม่มีที่ว่าง
สำหรับข้า

รู้แล้วๆ

เขียน
ไม่ได้
หรือ?

โธ๊ะ

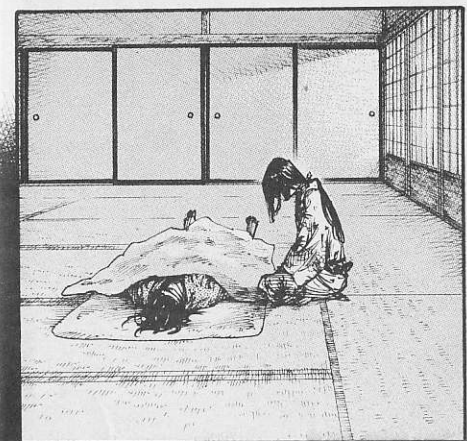
จะเขียน
จริงๆ หรือ
จดหมายนั้น
ปะ?

กำแพง
นั้น

ข้าเป็นคน
สร้างขึ้นมา
เอง

ฮ่า
ฮ่า

อีก
อย่าง

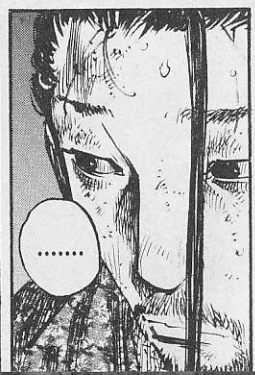
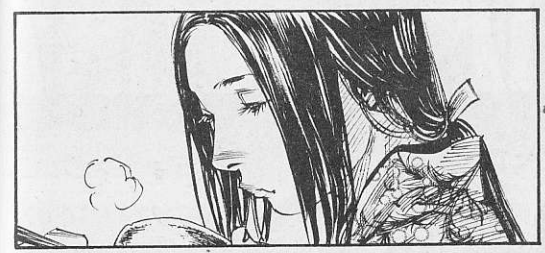
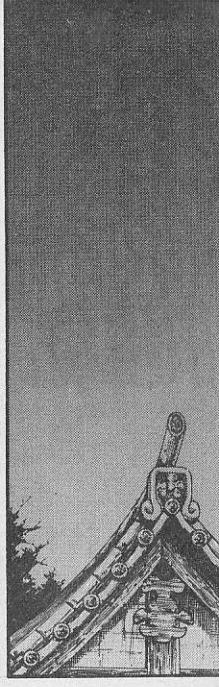
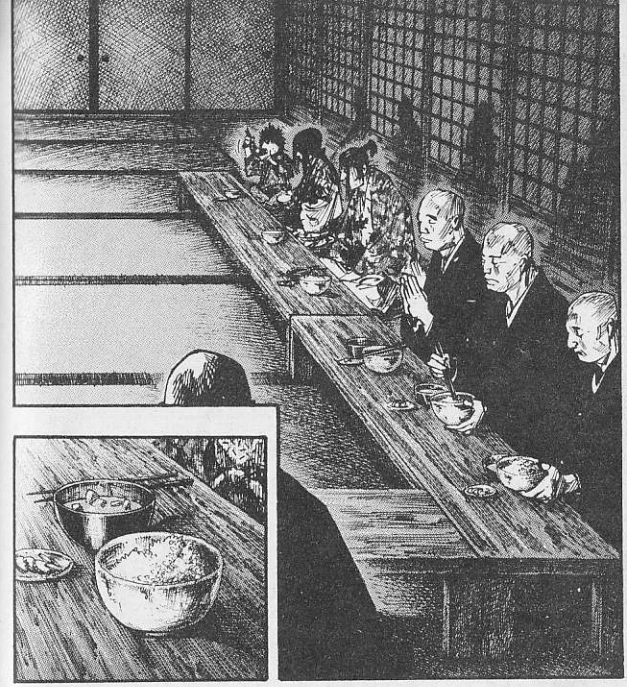
คราวนี้
เจ้าจงตาม
ทาเคโชนะ
ไปเถอะนะ
ไอส์อู

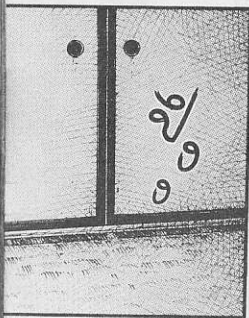
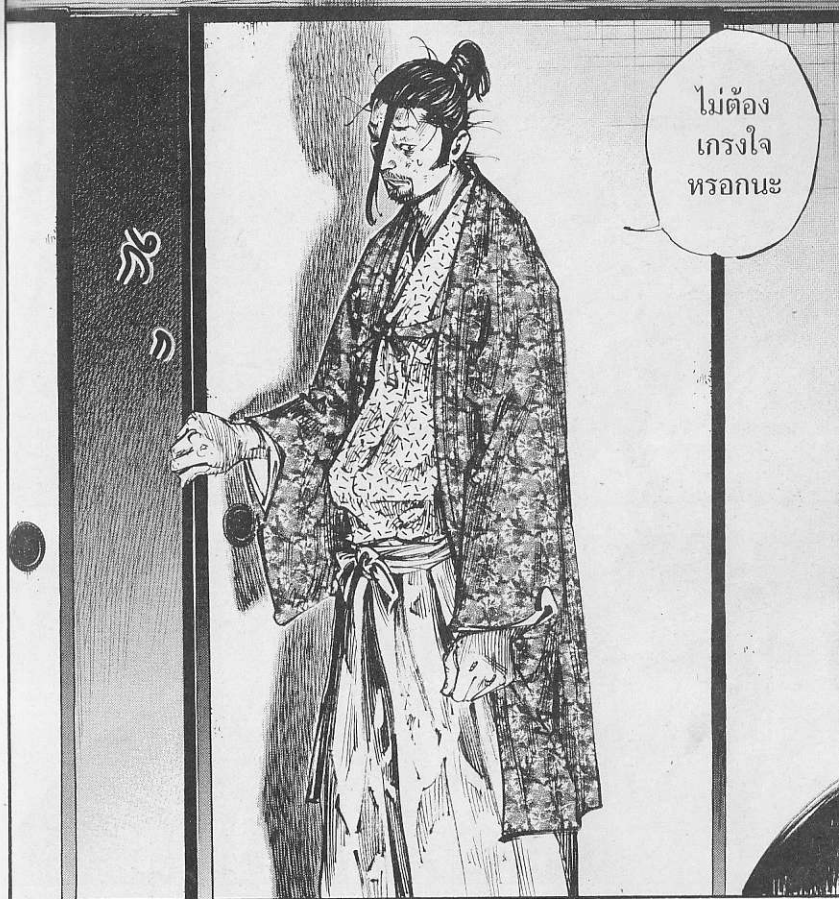
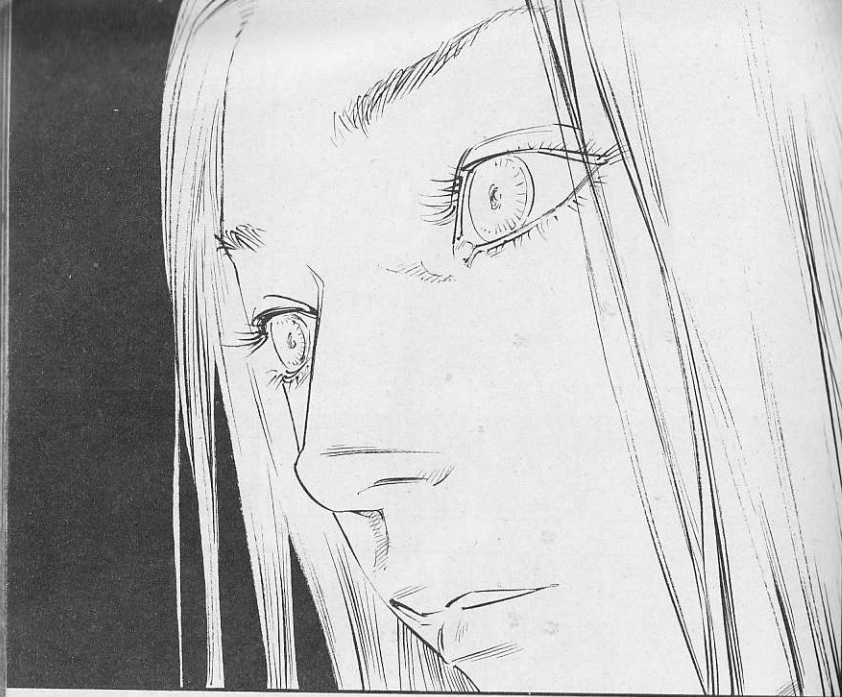
อย่างทาเคโชนะ
มันไม่รู้หรอกว่า
จะจีบสาวยังไง
อูซึกิ
ไม่ได้

ถ้าเจ้า
ไม่เป็นฝ่ายตามไป
ชั่วชีวิตนี้
คงไม่มีวันได้
อยู่ด้วยกัน

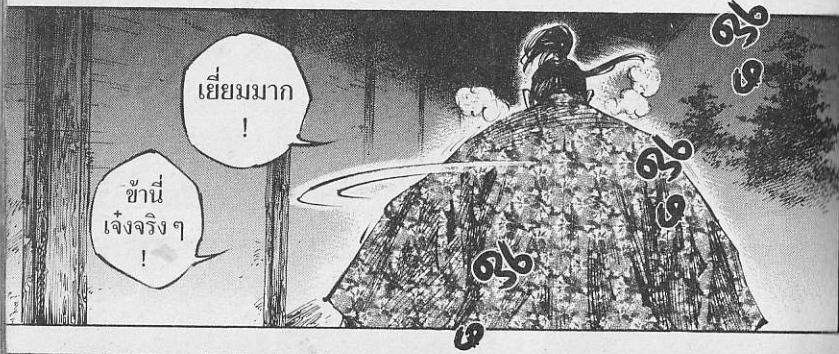

.....

...
พูดได้นี่
เรา!

เขี่ยมมาก
!

ขานี่
เจ๋งจริงๆ
!

ไม่อยาก
กินข้าววัด
เลย

อา

พูดได้
ซิง!

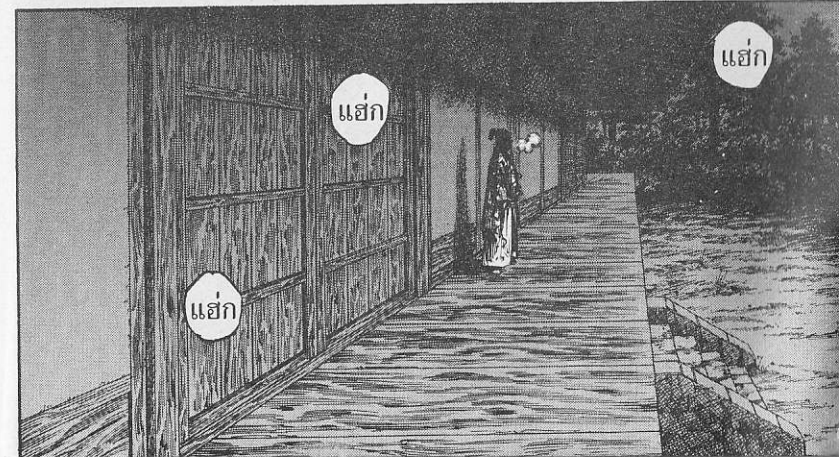

ฮ่า ฮ่า
ยังมีอีกเยอะ
กินตามสบาย
เลย

ครับ

.....

แ่ก่ก

แ่ก่ก

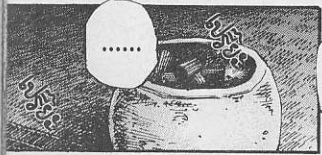
แ่ก่ก

ข้าจะ
เติมถ่าน
ให้นะ

หนาว
เธอ
?

.....

เป็น
ไ
ง
?

ช่วยดื่ม
เป็นเพื่อนข้า
บ้างสิ

ถ้าเจ้า
ยังอยู่ตรงน
ละก็

หึ หึ
...

.....

เอ้า
ดื่ม
ไป

พ่นไฟ
ได้
อ๊ะ

แว๊ก
!!

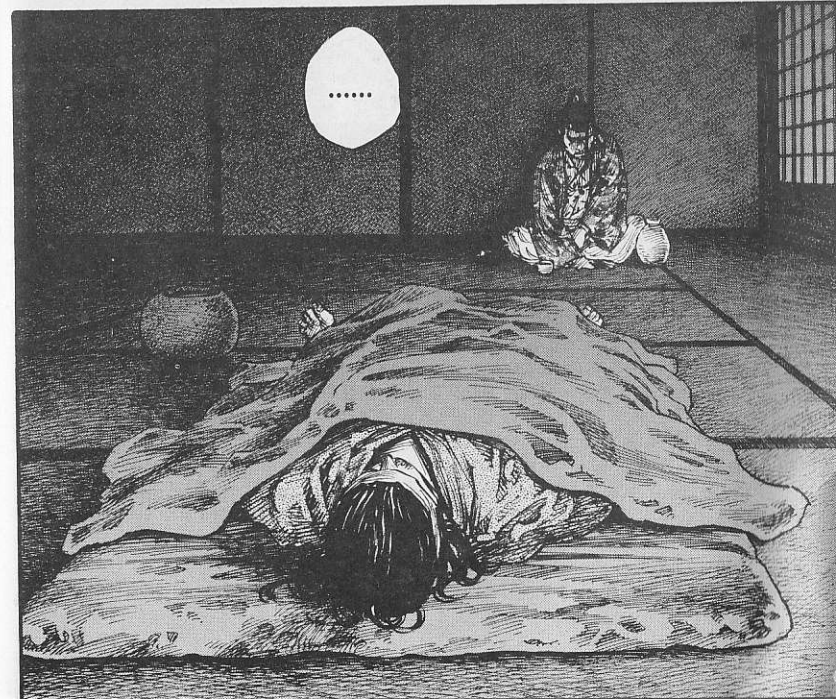
แอลกอฮอล์
สำหรับ
ล้างแผล
นี่?

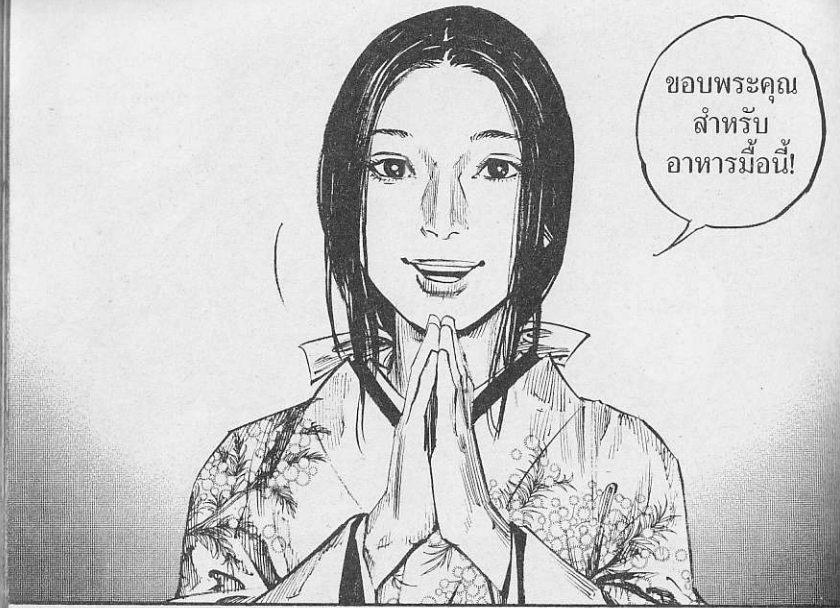
อืม

อืม
ที่วดมีเหล่า
ด้วยแฮะ

ฮะ
ฮะ
ฮะ

.....

ขอบพระคุณ
สำหรับ
อาหารมื้อนี้!

อันนี้
กินได้มั๊ย

ทำอะไร
นะ?
ทำไร

เจ้ามาตาสาชิ
หายไปไหน
ก็ไม่รู้
คงไม่กินละมัง

โอสึอุ

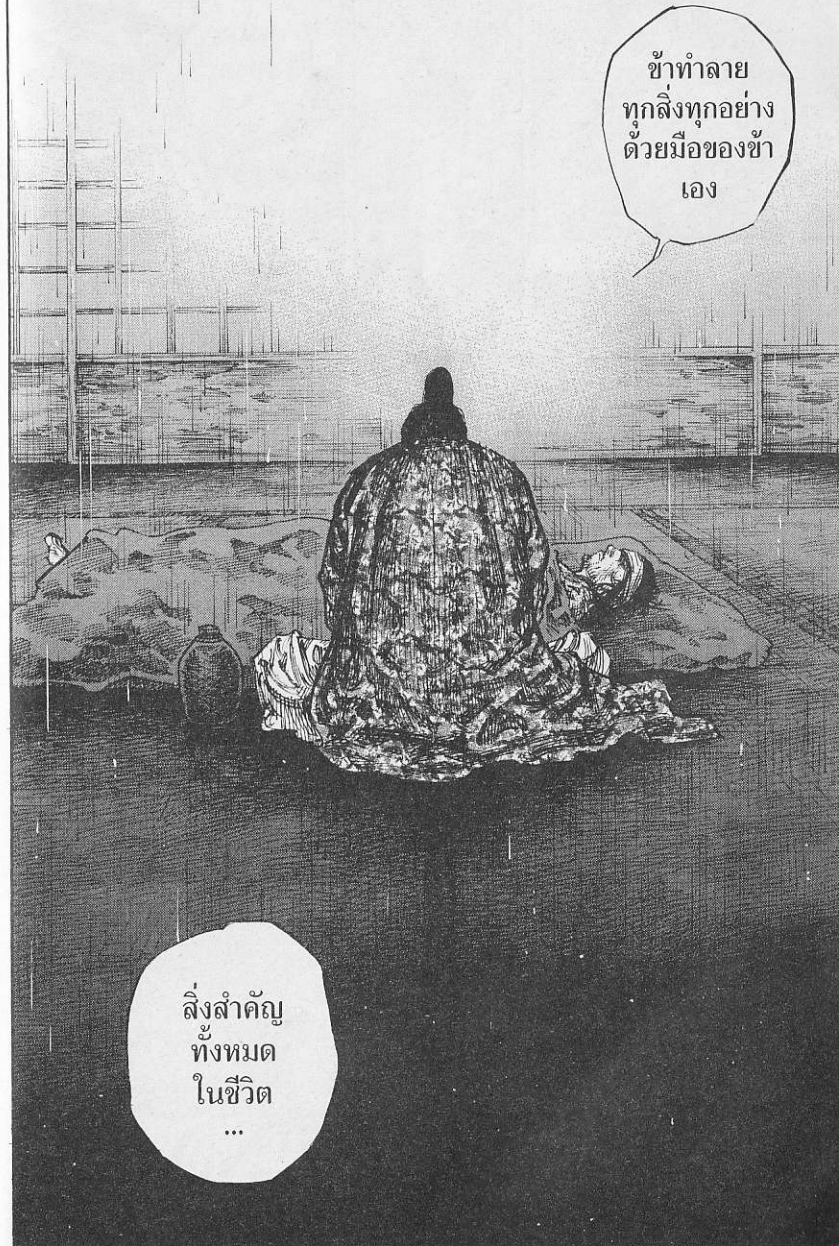
ข้าได้ยินที่
เจ้าคุยกับ
มาตาสาชิ
แล้ว

ครับ
!!

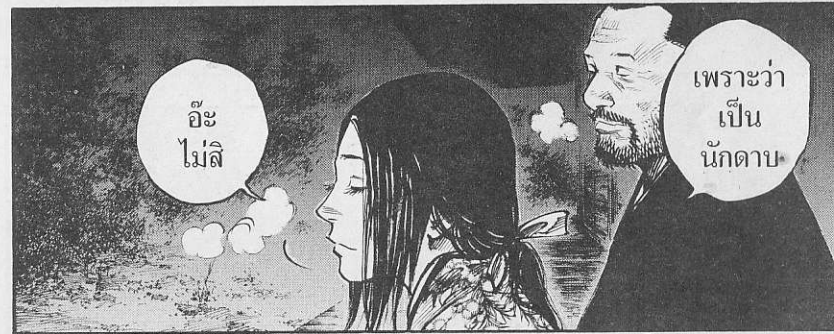
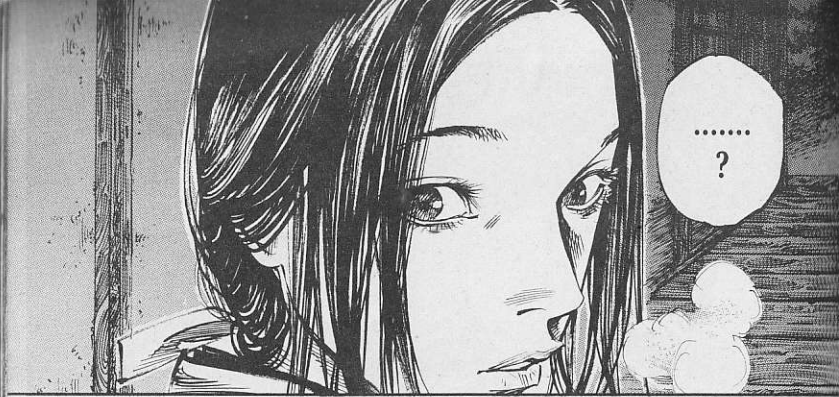
ดีกว่า
เหลือทิ้ง
นะ

กินเถอะ
!

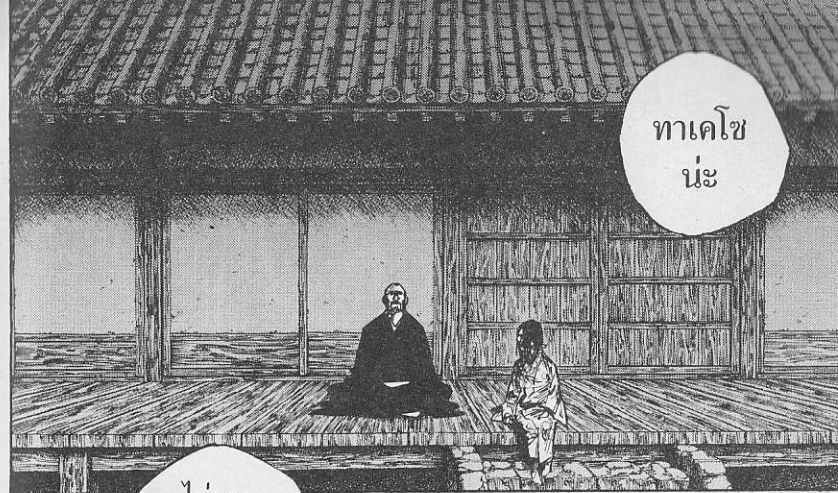

ข้าทำลาย
ทุกสิ่งทุกอย่าง
ด้วยมือของข้า
เอง

สิ่งสำคัญ
ทั้งหมด
ในชีวิต
...

Vagabond

ทาเคโซ
นะ

ไม่อาจ
มีชีวิตอยู่
เพื่อดาบได้
อีกต่อไป
แล้วละ

ไม่อาจ
มีชีวิตอยู่
เพื่อดาบ
ได้อีก
ต่อไป
แล้วละ

ทาเคโตะ
นะ

ตอนที่ 247
ขณะที่เจ้ากลับมา

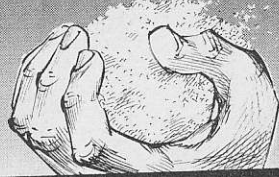

都会

風

แผลลึก
เซียวละ
ทาเคโตะ

ไม่สิ

.....
!!

แฮ็ก

แฮ็ก

แฮ็ก

อย่าลืม
ขอบคุณ
ชะละ
ทาเคโตะ

ต้องบอกว่าต่อสู้
กับคนตั้ง 70 คน
แล้วมีบาดแผล
เพียงแค่นี้ เรียกว่า
ปาฏิหาริย์
แล้วละ

ที่
รอดชีวิต
มาได้

แฮ็ก

แฮ็ก

ดาบ
ของเจ้า
นะ

ลก

ลก

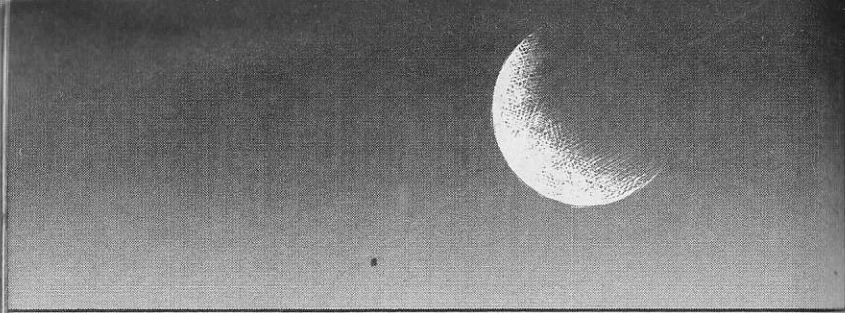

อะ

ครับ !!

มาตาฮาชิ!
ไปเอาเกลือ
มาอีกสิ!!

แอลกอฮอล์
ด้วยนะ!

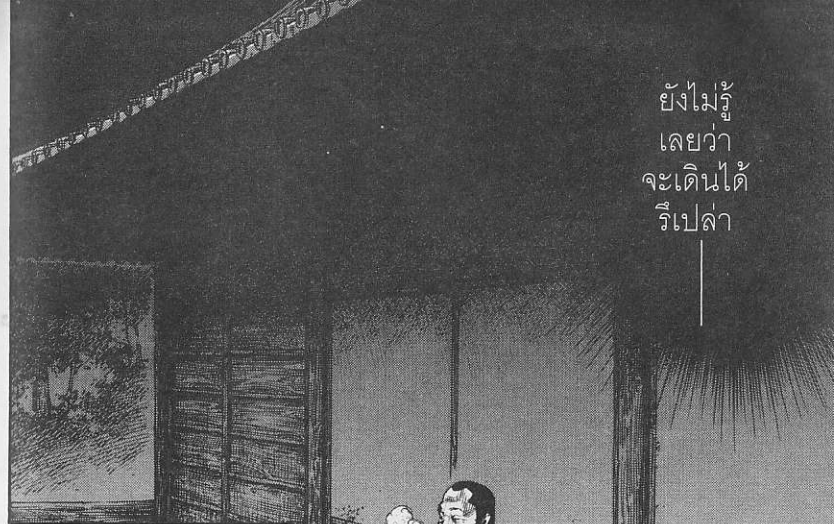
...จะเป็น
เรื่องจริงไปได้
ยังไงกันเล่า

คนอย่างข้า
จะไปทำอะไร
โอสึอูได้?

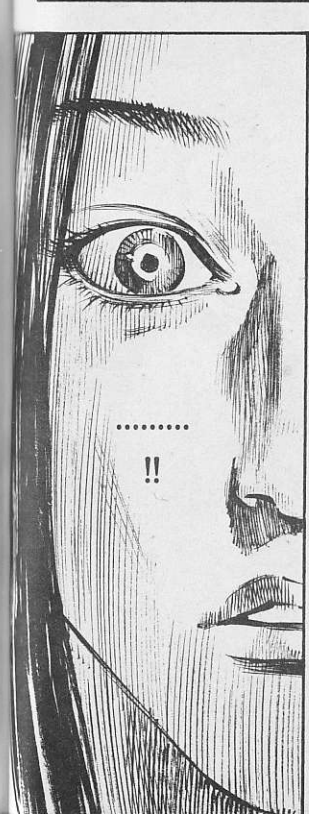

อีก
เจ็บนำดู
เลย

ทำไม
ต้องต๋อยข้า
ด้วยละ
ทาเคโงะ...

ยังไม่รู้
เลยว่า
จะเดินได้
รีเปล่า

.....
!!

อีก

ต้อง
ทำอะไรกับ
สักหน่อย
แล้ว
ถ้าได้อะไร
มาปิ้งตรงนี้
ก็ดีนะสิ

อืม
...

ปังปึ้ง

ข้าไม่คู่ควร
ที่จะไป
ปรากฏกาย
ต่อหน้า
โอสืออู
อีก

.....

ถึงมา
ข้าก็ยังรู้
เลย
ข้าก็เพิ่ง
ได้เจอโอสือ
นี่แหละ!
.....
แต่มัน
ยังจำข้าไม่ได้
อีกต่างหาก
!
ตั้งแต่พวกเรา
ออกไปร่วมรบ
ในสงคราม
คราวนั้น!

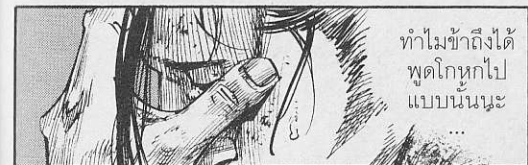

ดีที่แรง
เหมือนนั้น
แะ:
โอสือ
โอสือ

รอก่อนนะ
ทาเคชิ

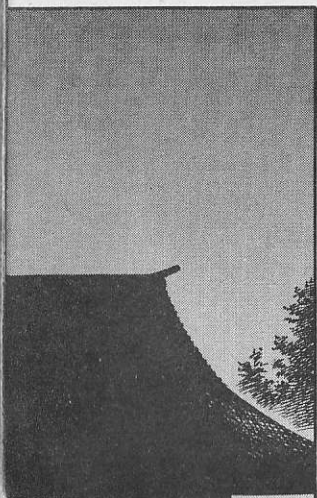
ข้าจะไป
หามา

ทำไมข้าถึงได้
พูดโกหกไป
แบบนี้ล่ะ
.....

.....

อีก

ปังปึ้ง

.....

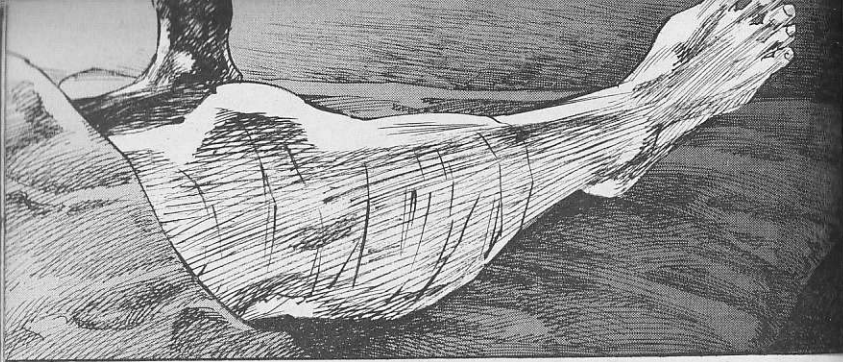

ขอบใจนะ
ที่เอ็ง
ต่อยข้า

แต่ว่านะ
ทาเคชิ

ถ้าเอ็ง
ไม่ต่อยข้า
ข้าคงเจ็บ
ยิ่งกว่านี้

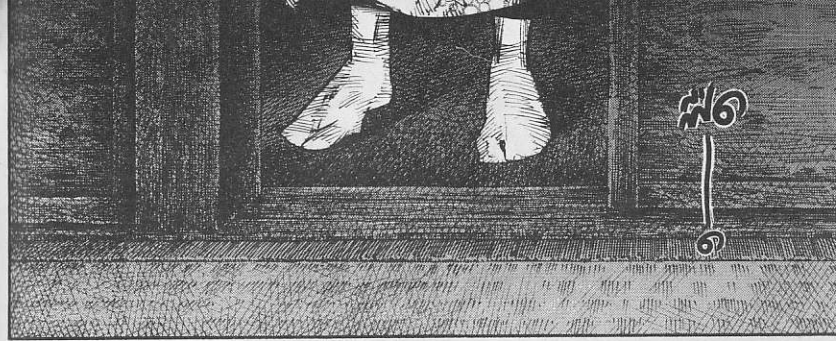
อีกอย่าง
นะ
รู้งี้ตอนนั้น
ข้าถามเจ้าไว้ก่อน
ก็ดีหรอก

ทาเคจิง
...

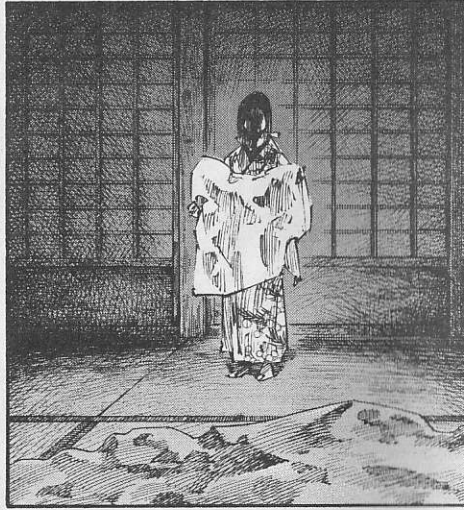

เส้นทางที่เจ้า
เลือกเดินนั้น
มีจุดสิ้นสุด
หรือเปล่า
?

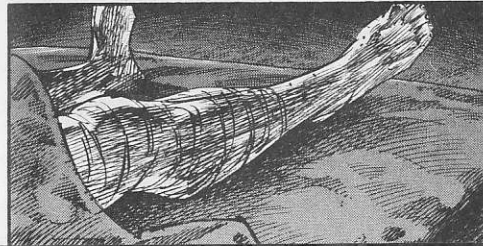
แข็ง
แกร่ง

อากาศหนาว
แล้ว...
ข้าเอาผ้าห่ม
มาให้

ทาเคโตะนะ
ไปอาความีชีวิตอยู่
เพื่อตามได้
อีกต่อไปแล้วละ

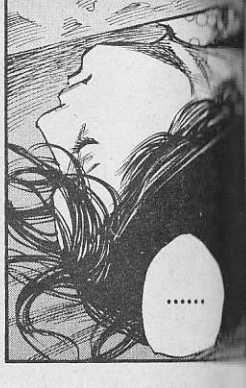

.....

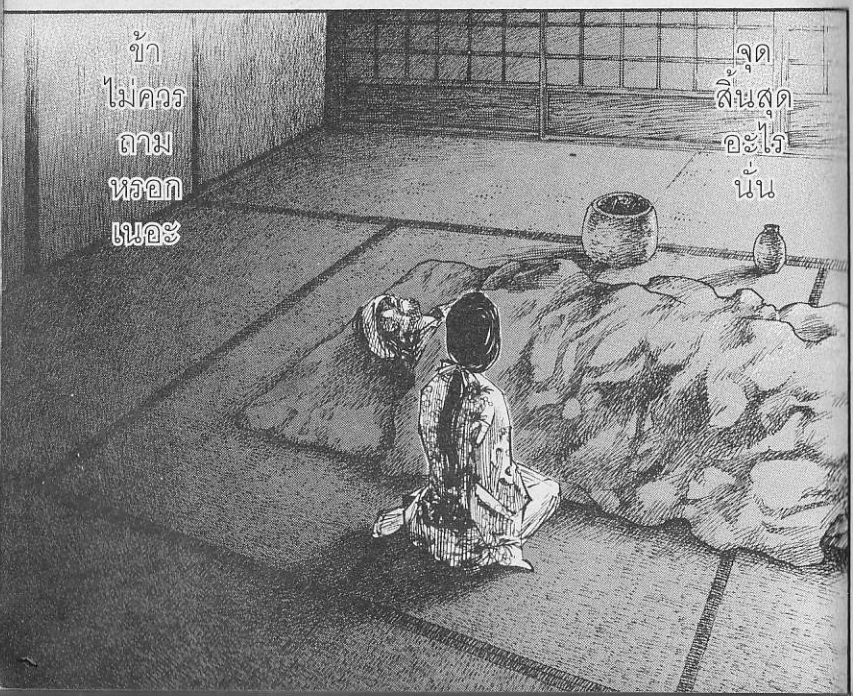
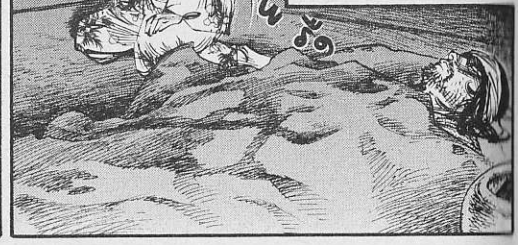
อู๋ย
ลืมตัว
!

.....

ขอโทษ
นะ

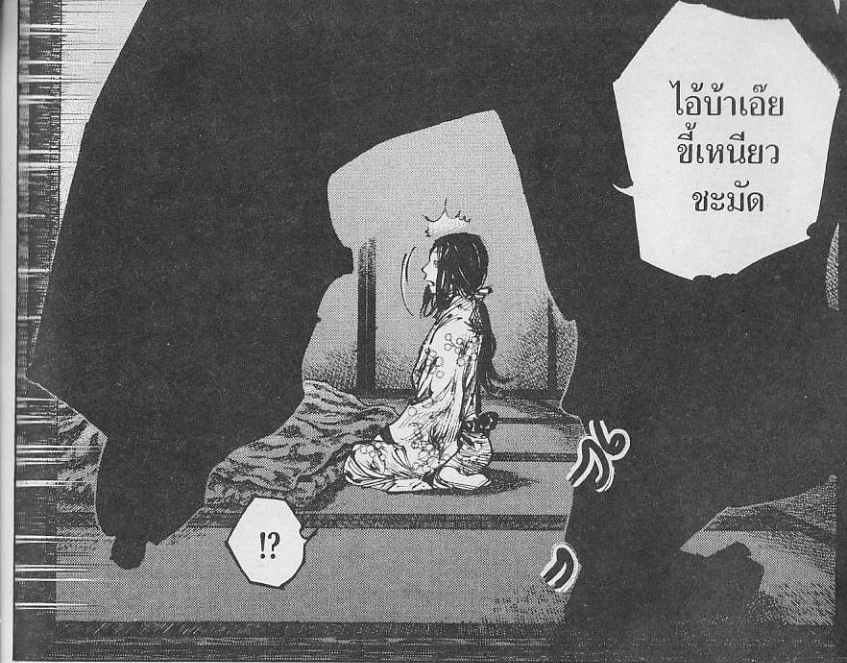
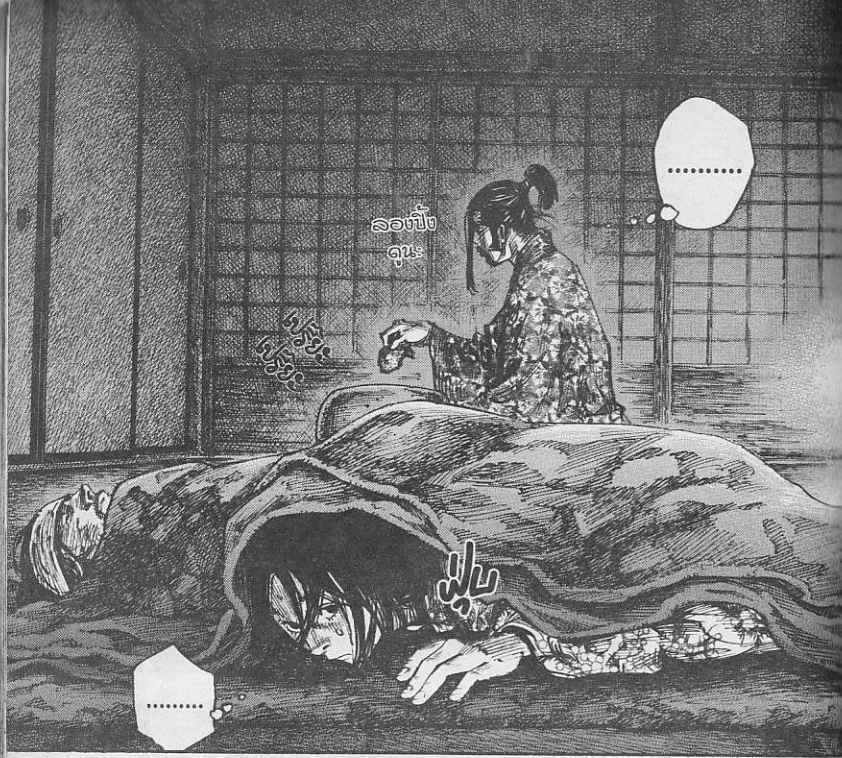

ข้า
ไม่ควร
ตาม
หวน
เผลอ

จุด
สิ้นสุด
อะไร
นั่น

หลังจากนั้น
จะมีทาง
ให้เดินต่อไป
อีกมั๊ย?

ทั้ง
พ่อแม่
...

ครอบครัว
ที่อบอุ่น

มันจำเป็น
ต้องตัดใจ
ตั้งแต่
ลืมตาดูโลก
แล้ว

มันได้แต่
แอบมอง
ทาเคโซ
จากที่ไกล ๆ

ทาเคโซ
ข้าขอพุดขณะที่
เองกำลังหลับอยู่
ละกันนะ

โอสิคู
รักเอ็งมาก
นะ

ทาเคโซ

!!

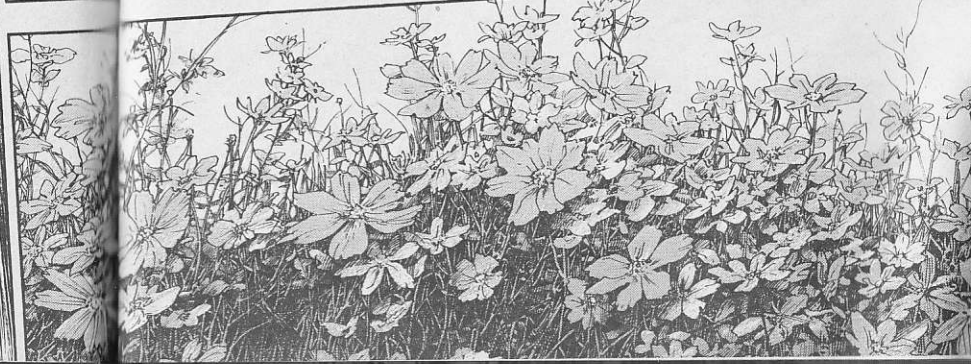
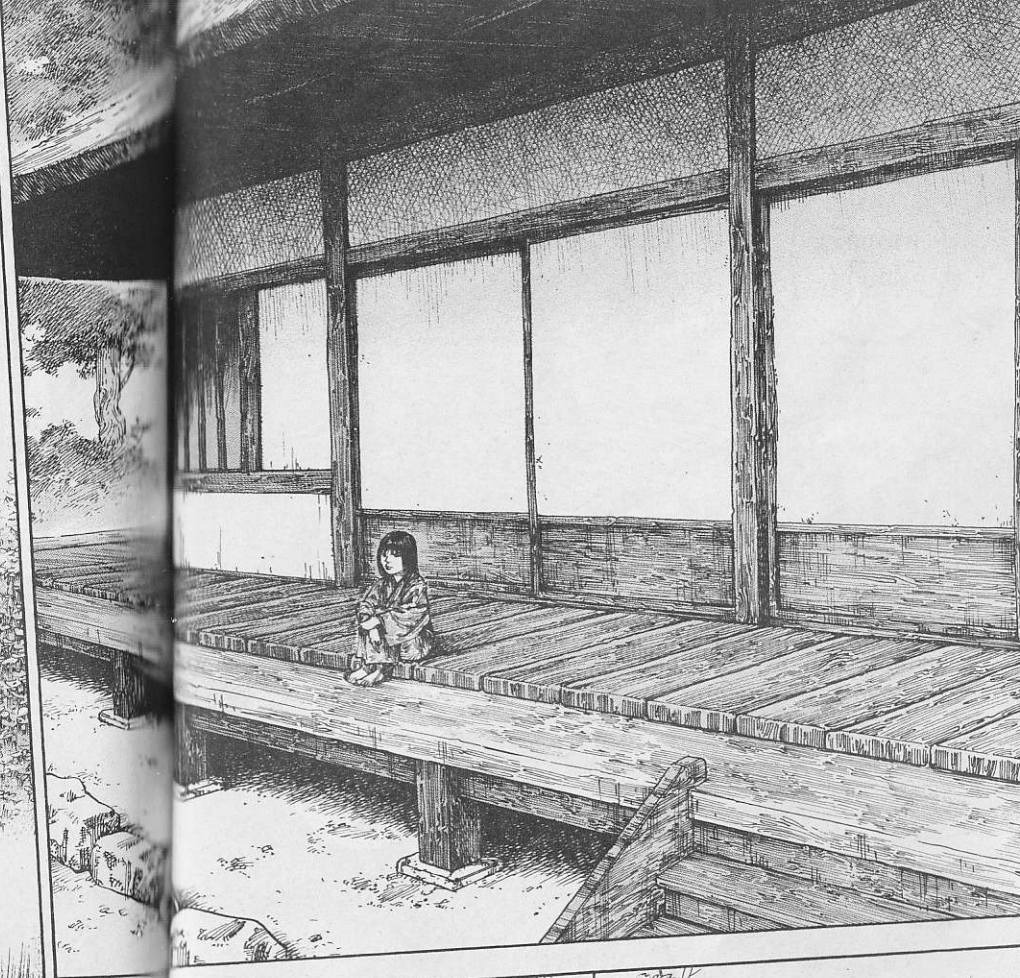
ทำไม
นะ

เคยชินกับการ
ไม่ได้สิ่งของ
ที่ตัวเอง
ปรารถนา

งะ
อีก

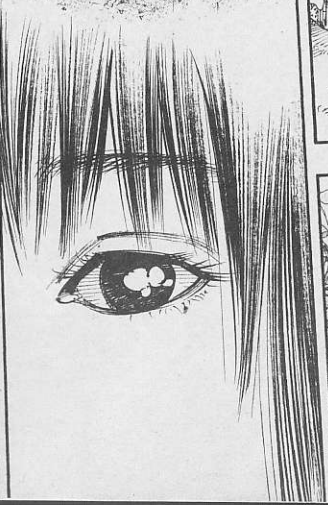
แต่ว่า
มันนะ

ต่างกับ
ข้า

ที่ข้าได้แต่
มองตามหลัง
เอ็ง
ตาปริบๆ
...

Vagabond

พาไอสิ่ว
ไปเถอะนะ
ทาเคโซ
...!!

พ่อของตัวเองนี่
น่ากลัวมาก
เลย

เก่งกาจ
ไร้เทียมทาน
ในปรุพี
ก็จริง

แต่
เพี้ยนไปได้
ถึง
ขนาดนั้น

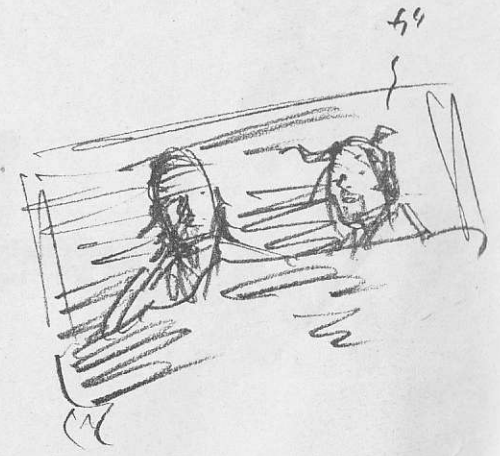
มีวิถีชีวิต
ที่แตกต่าง
กับคนอื่น
ราวฟ้ากับดิน

ไม่มีใคร
กล้า
เข้าใกล้

และ
ไม่ยอม
เข้าใกล้

แล้ว
ตอนนั้นล่ะ
เป็นไง

แม่แต่เอง
ซึ่งเป็นลูกชาย
ยังไม่กล้าเลย
ใช่ไหม?

54

ตอนที่ 248 ตึกตัก

ฮ้า

ซึกจะ
เหมือนพ่อ
เข้าไปทุกที

เอ็ง
นะ

น่า
ขย่ะแขยง
ที่สุดเลย
!!

ข้า
ไม่รู้จะ
อธิบาย
เป็น
คำพูด
ยังไง

จริงสิ
ตั้งแต่เด็ก ๆ
แล้ว...
ที่ข้ารู้สึก
แบบนี้

รู้สึกกลัว
เอง...
ขึ้นมา
...

กลัว
แล้วก็
...

รังเกียจ

ฝัน
...

อีก

ขอให้
เป็น
ความฝัน
เถอะ

.....

อีก

.....

ที่ข้า
บอกว่า
เหมือนพ่อ
นะ

ใคร
รีเป่า
ทาคะไซ
?

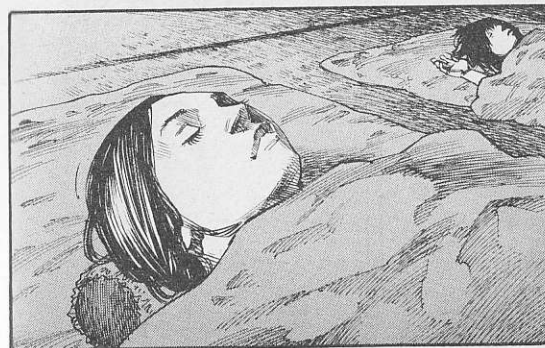
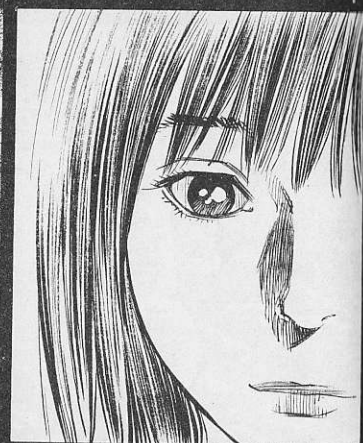
จะ
พูด
ยังไงดี
ล่ะ...

ข้าคง
...

.....

ทำไม
ข้าถึง
ฝัน
แบบนี้
นะ...?

นอนซะ !

จิบอย่าง
ที่
ใจคิดนะ ?

.....

ครอบครัว
ที่อบอุ่น ...

ถึง
พ่อแม่ ...

จิบ

เห็น
ริเปล่า
นะ

.....

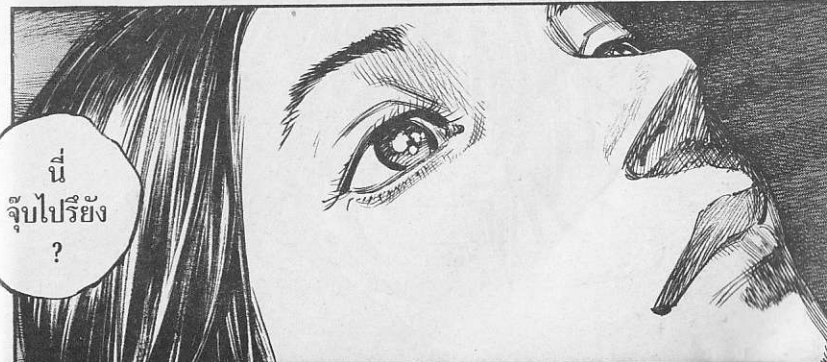

จริงหรือ ...

มันจำเป็น
ต้องตั้งใจ
ตั้งแต่
ลืมตาดูโลก
แล้ว

มันได้แต่
แอบมอง
ทาเคโตะ
จากที่ไกล ๆ

นี่
จิบไปรียัง
?

...เดี๋ยวก็
ตายทรอก
เอ็งนี่

.....

...ยังมีชีวิต
อยู่รึเปล่า
นะ?

.....

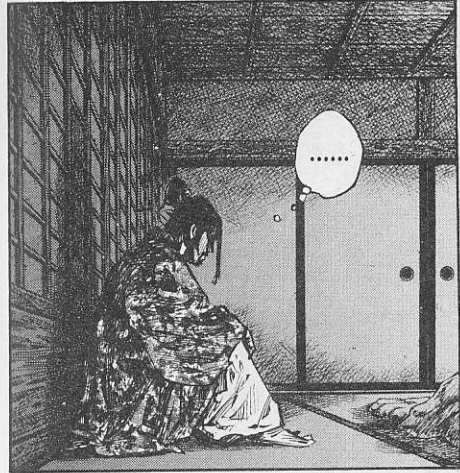

พอเข้า
แล้ว
ข้าจะไป
ขอให้
หายไฉน
นะ...

หนาวจิ่ง
...

ว๊ว
ว๊ว
ว๊ว

.....

ทาเคโช
...

เอ็งก้าวเดิน
ให้ช้ากว่านี้
หน่อยเป็นไฉน
...?

ਪ੍ਰਯੋਗ

ਪ੍ਰਯੋਗ

ਪ੍ਰਯੋਗ

ਪ੍ਰਯੋਗ

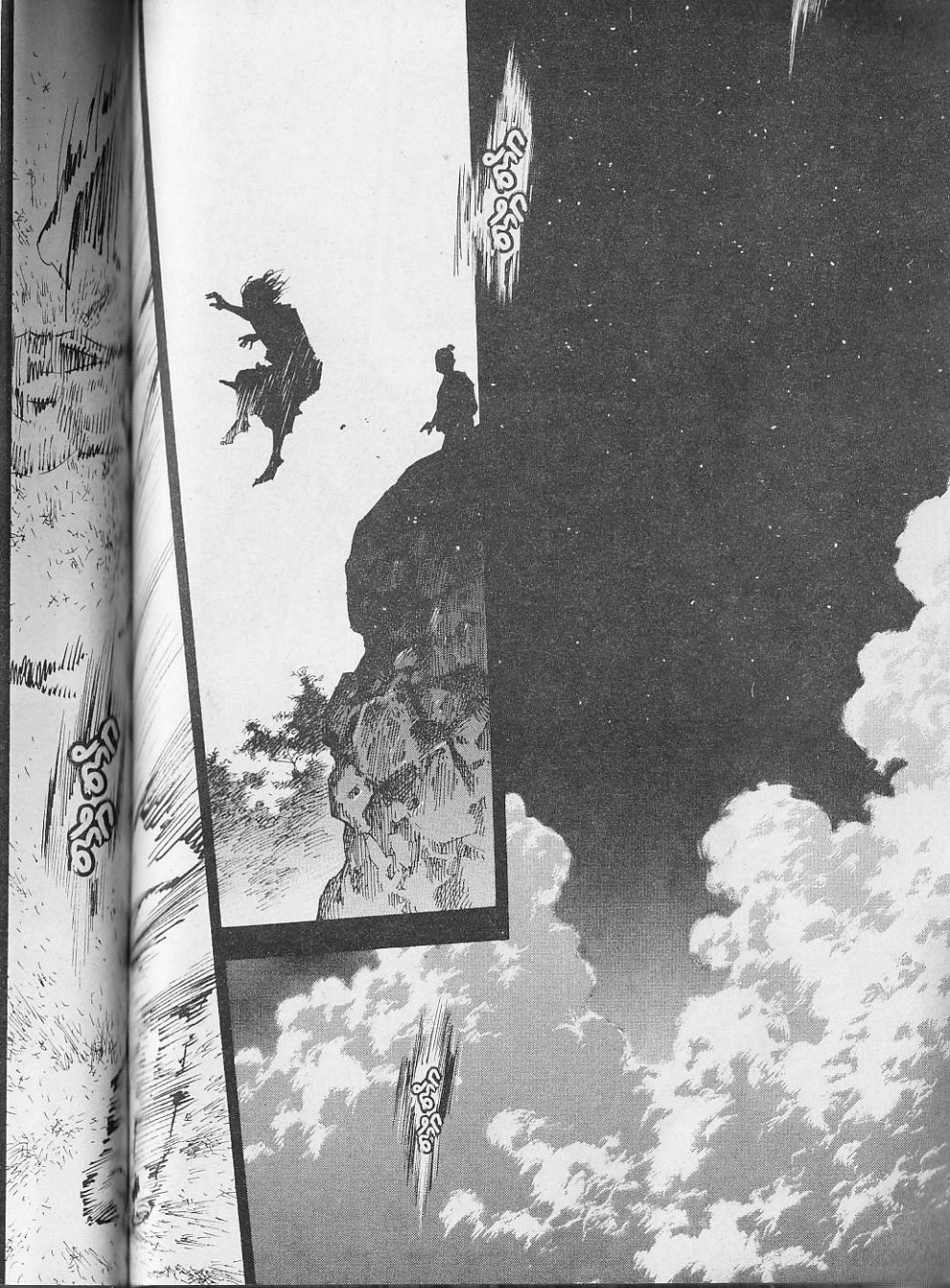

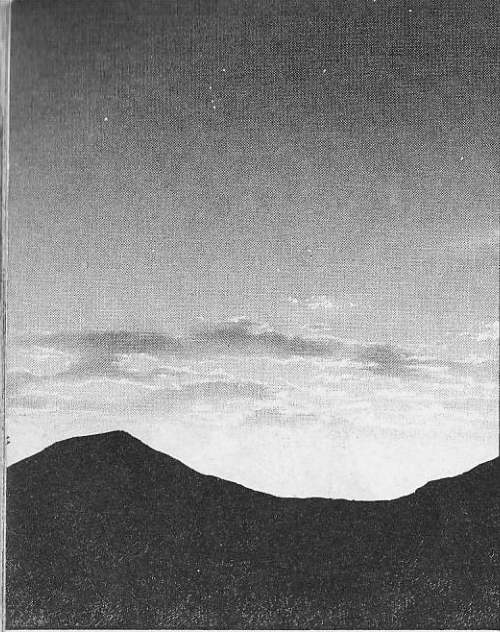
ਪ੍ਰਯੋਗ

ਪ੍ਰਯੋਗ

ਪ੍ਰਯੋਗ

แล้วก็
รักมาก
ด้วย

Vagabond

โคจิโร่

ท่าน
แม่
ด้าย

ต้องรีบ
แล้ว

ก่อน
ที่จะ
สาย
เกินไป

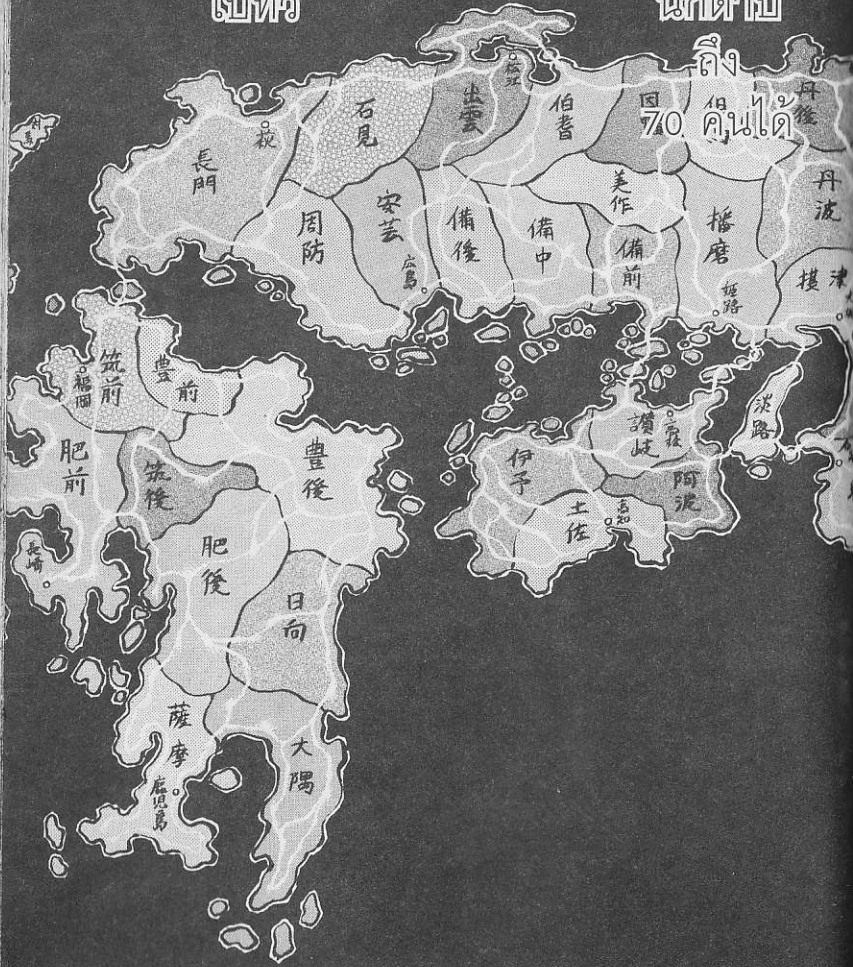
ตอนที่
249
คนที่
เขา
รำลึก

เพียงไม่ถึง
3 วัน
ข่าวลือนี้
ก็แพร่สะพัด
ไปทั่ว

ชาย
เพียงคนเดียว
สามารถ
ปลิดชีพ
นักดาบ

ถึง
70 คนได้

พียาโมโตะ มุซาชิ
คนร่อนเร่พเนจร
แห่งมิมาซากะ
ได้ต่อสู้กับ
ศิษย์สำนัก
โยชิโอะกะ
ถึง 70 คน

วันที่ 13 มกราคม
ปีเคโจที่ 10
ณ อิจิโจจิซางาริมิตสึ
เกียวโต

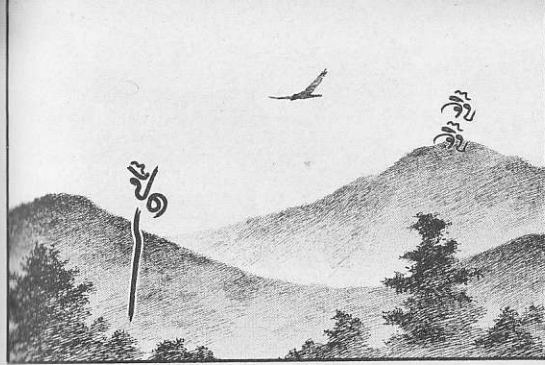

คิดแล้ว
เหมือน
เรื่องเพิ่ง
จะเกิดขึ้น
เมื่อวาน

ผู้ชายคนนั้น...
ต่างไปจากคนที่
เราเคย
ประดาบด้วย
เมื่อ 1 ปีก่อน
แน่ๆ

ปัง

ปัง

ยางิยู

การประลอง
ที่ดุเดือด
เผ็ดมัน
!!

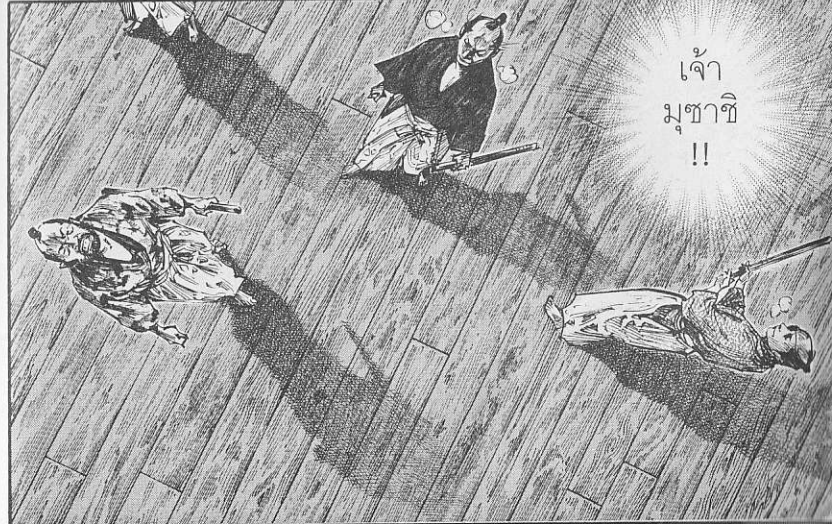

70 คน
เสียชีวิต
!?

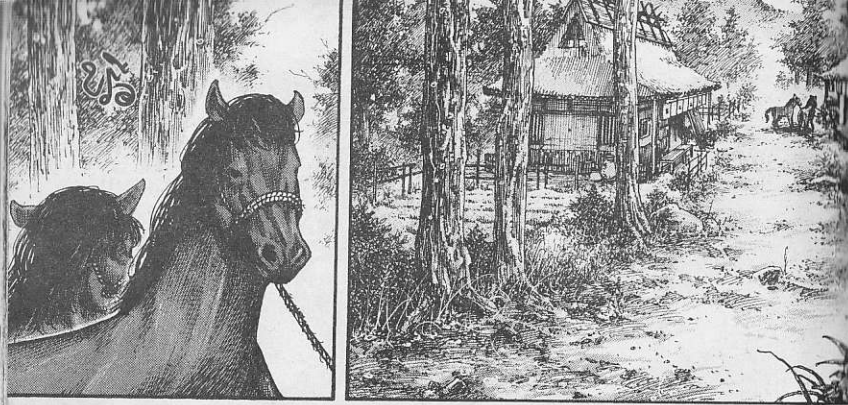
ห๊ะ

อยาก
ประมือ
อีกสักครั้ง
จัง

เจ้า
มุซาชิ
!!

สิ่งที่ซำรุ๊กคือ
ห้ามคิด

ซำกำลัง
ใช้ความคิด
จินตนาการดูว่า
หมอนั้น
ฆ่าคนถึง 70 คน
ได้อย่างไร

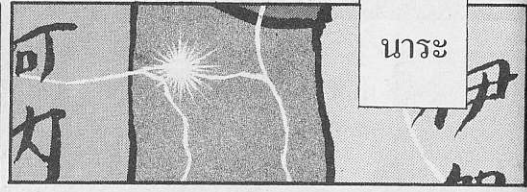

พอจะรู้อะไร
บ้างมยขอรับ
นายน้อย

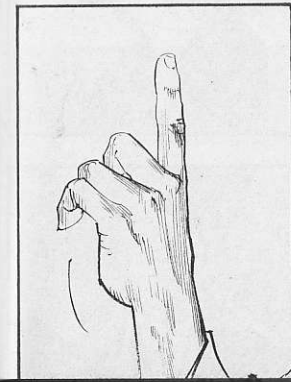
.....

...แบบนี้
วัดที่เกี่ยวข้อง
คงจะวนกับ
พิธีศพคนนำตุ
เลยเนอะ

นาระ

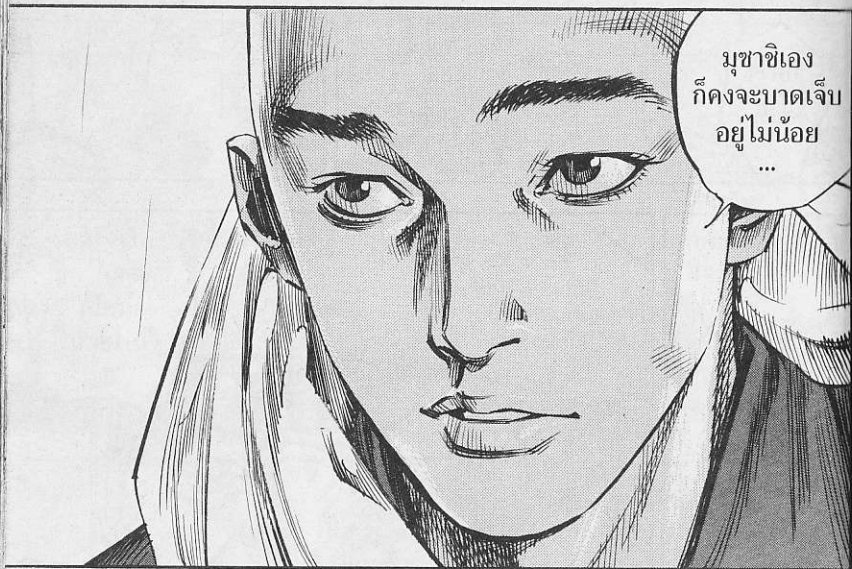
.....
อ้อ

อ้อ

ถึงชนะ
ก็เถอะ
...

จริงๆ แล้ว
การต่อสู้
แบบนี้

มุซาชิเอง
ก็คงจะบาดเจ็บ
อยู่ไม่น้อย
...

มียาไมโตะ
มุซาชิ!!

มุซาชิ
!!

ก็แหม
จู่ๆ ก็มี
ร่างไร้วิญญาณ
เพิ่มขึ้นมา
ซะขนาดนั้น

ฝนทำท่า
จะตกแน่ะ

พีก่อน
เถอะ

คึกคึก

นั่นเป็น การกระทำ ของปีศาจร้าย ที่ไม่มีจิตใจ

หรือว่า ไม่จริง !

นั่น เป็นการ ประลอง ดาบนะ

ก็ เหมือนกัน แผลละ

อย่าไปเหมา รวมว่าเป็นการ ซากคนดี

แค๊ก แค๊ก แค๊ก

ปีศาจ ร้าย !

นั่งพัก ก่อน ไทวมัย เกอะ ยาย?

เออ ยายพูดถูก พอ ลองคิดดูแล้ว มันเลวร้าย มากนะ

ไม่เห็นต้อง ซ้ำหมด ทุกคนเลย

กาลครั้งหนึ่ง นานมาแล้ว

เรื่องที่เป็น แบบนี้ ละนะ

ค็อก แค๊ก

แหม อดล่าห์ มีแกใจ ถาม

เอาละ ยายก็จะ มีน้ำใจ เล่าให้ฟัง

ยายมี ความแค้น อะไรกับ มุซาชิริเปล่า ?

ทื่อ

ระเซ่ทสี่ !!

ปีศาจ ร้าย !!

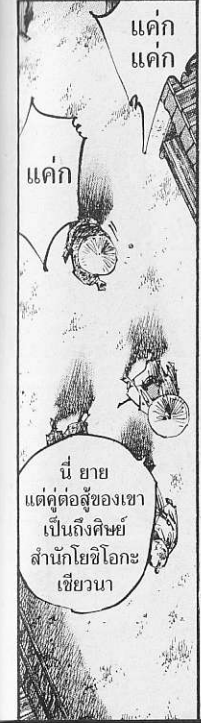
ยังมี คนแก๊ง ๆ ด้วย เทรอนี่

ไม่นึกเลยว่า ยุคนี้ยังมีคน เก่งกล้าสามารถ แบบนั้น หลงเหลืออยู่อีก!

ฮือ

ใครว่าละ !!

แค๊ก แค๊ก

แค๊ก

นี่ ยาย แต่คู่ต่อสู้ของเขา เป็นถึงศิษย์ สำนักโยชิโอะเกะ เซียวนา

ไม่ว่าฝีมือ จะดีแค่ไหน แต่มัน ไม่ใช่คน !!

สังหารคนไม่ยั้ง ตั้ง 70 คน ถ้าเป็น คนที่มีจิตใจละก็ มันไม่มีทางทำได้ ทรอก!!

ข้า
อยากจะเจอ
สักครั้ง

หืม

มุซาชิ
ริ!!

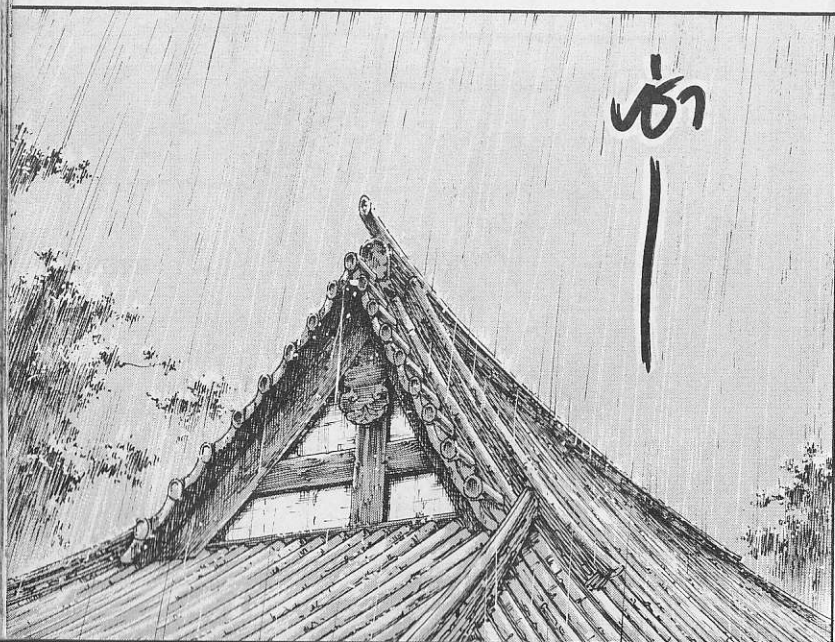

มุซาชิ

คนเดียวฆ่าศิษย์
สำนักโยชิโอกะ
ตั้ง 70 คน?

มียาโมโตะ
มุซาชิ?

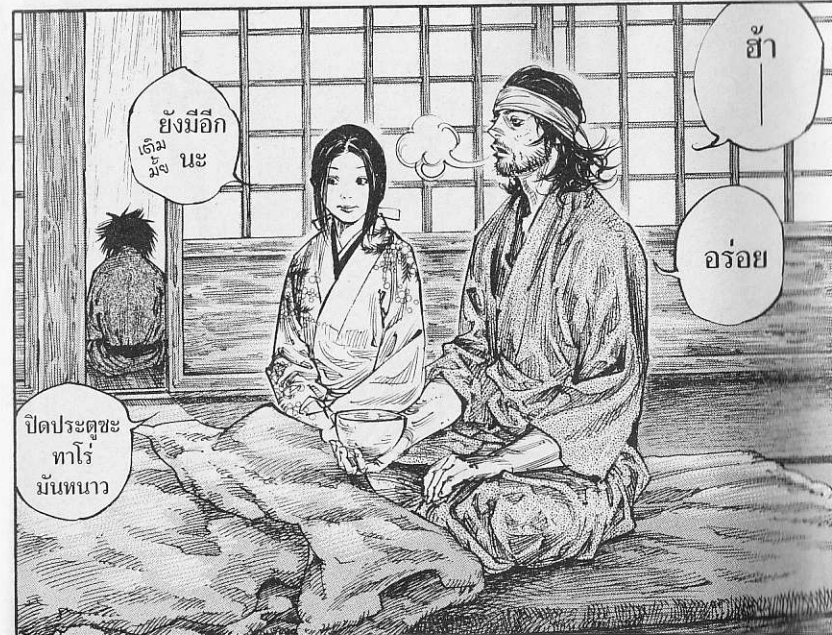
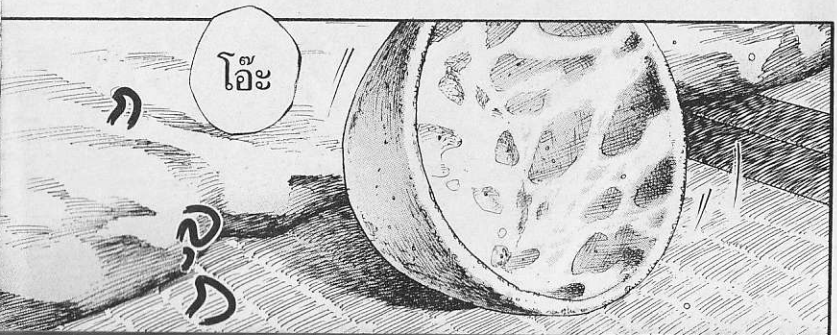
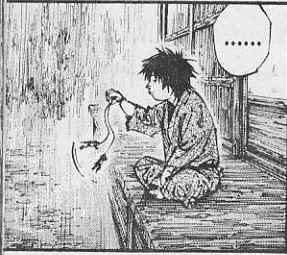
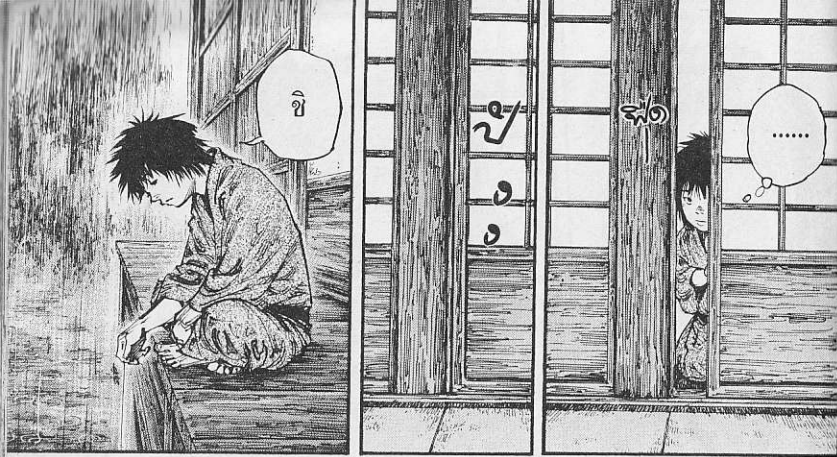
ซำ

ซอร์บ
ท่าน

ทั้งที
มีฝีมือ
ขนาดนั้น

ว่าแต่ชายผู้นั้น
ไม่มีสังกัด
อยู่ที่ไหนเลย
ริ?

Vagabond

ตอนที่ 250 เปิดฉากการต่อสู้

ละ ...

ลูกไม่ได้
เทร่อ
...!?

ใจทาโร่

เป็น
อะไรไป
...?

อาจารย์
...

อ๊ะ

.....

แฮ็ก

ซึก ...

แฮ็ก

แฮ็ก

อย่าเพิ่งฝัน
เลยนะ !!

เดี๋ยวแผล
ก็เปิด
หรอก!!

แฮ็ก

...นิ้วมือ
หลวงพ่อดี
ทาคอน
รี?

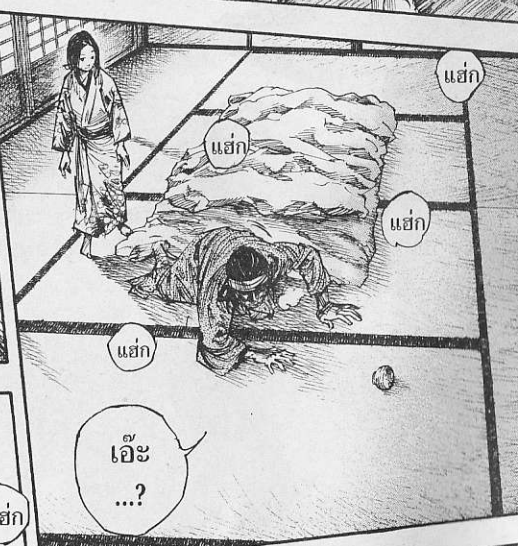
แฮ็ก

แฮ็ก

ห๊ะ ?

สู่ว
ทำไม
ล่ะ

แฮ็ก

แฮ็ก

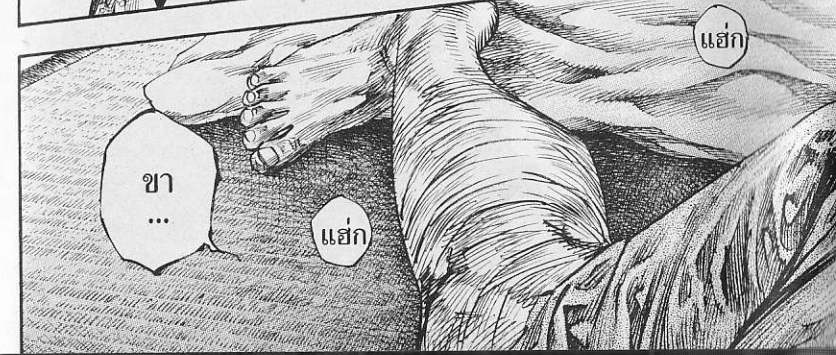
แฮ็ก

แฮ็ก

เอ๊ะ
...?

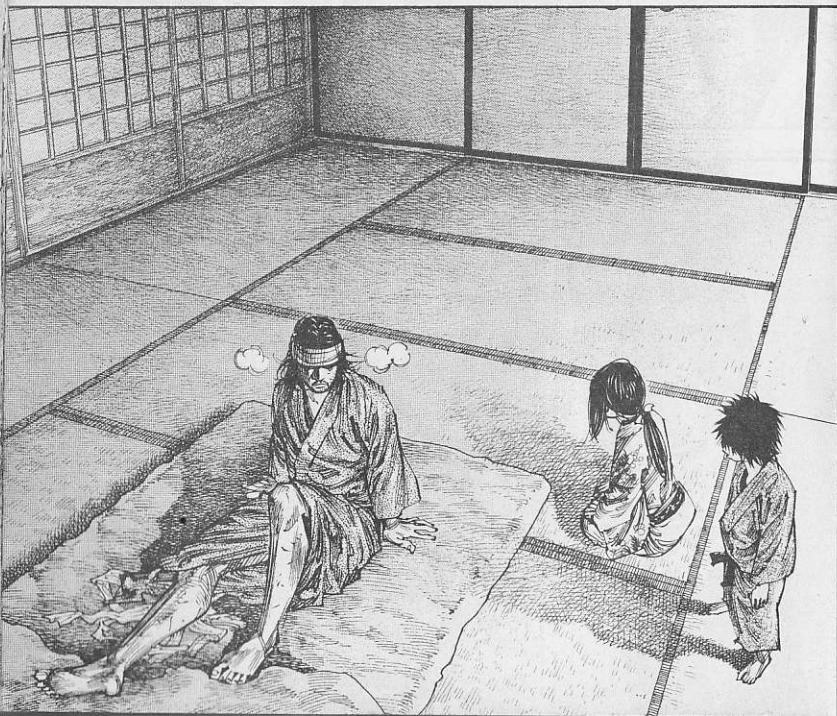
แฮ็ก

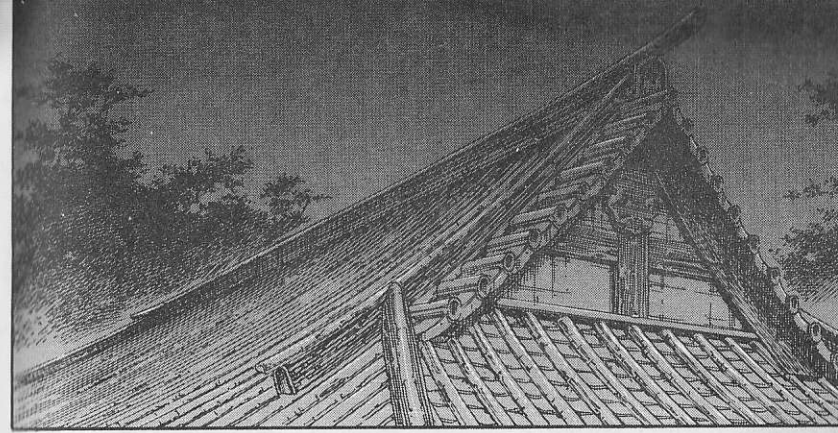
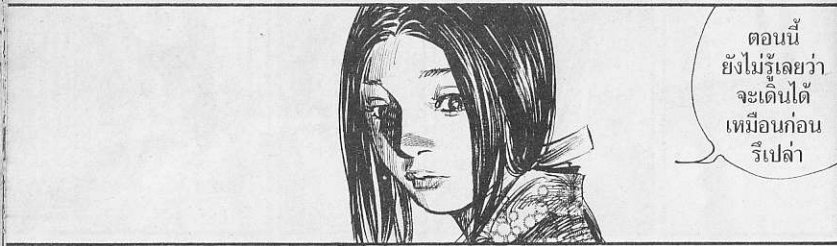

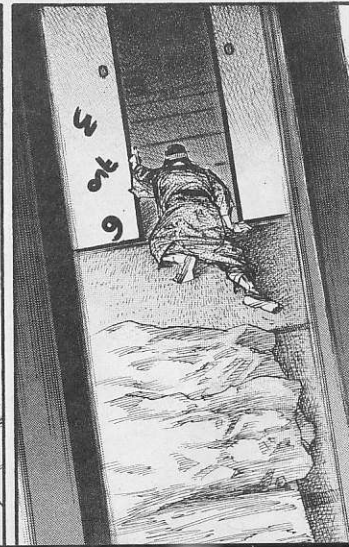
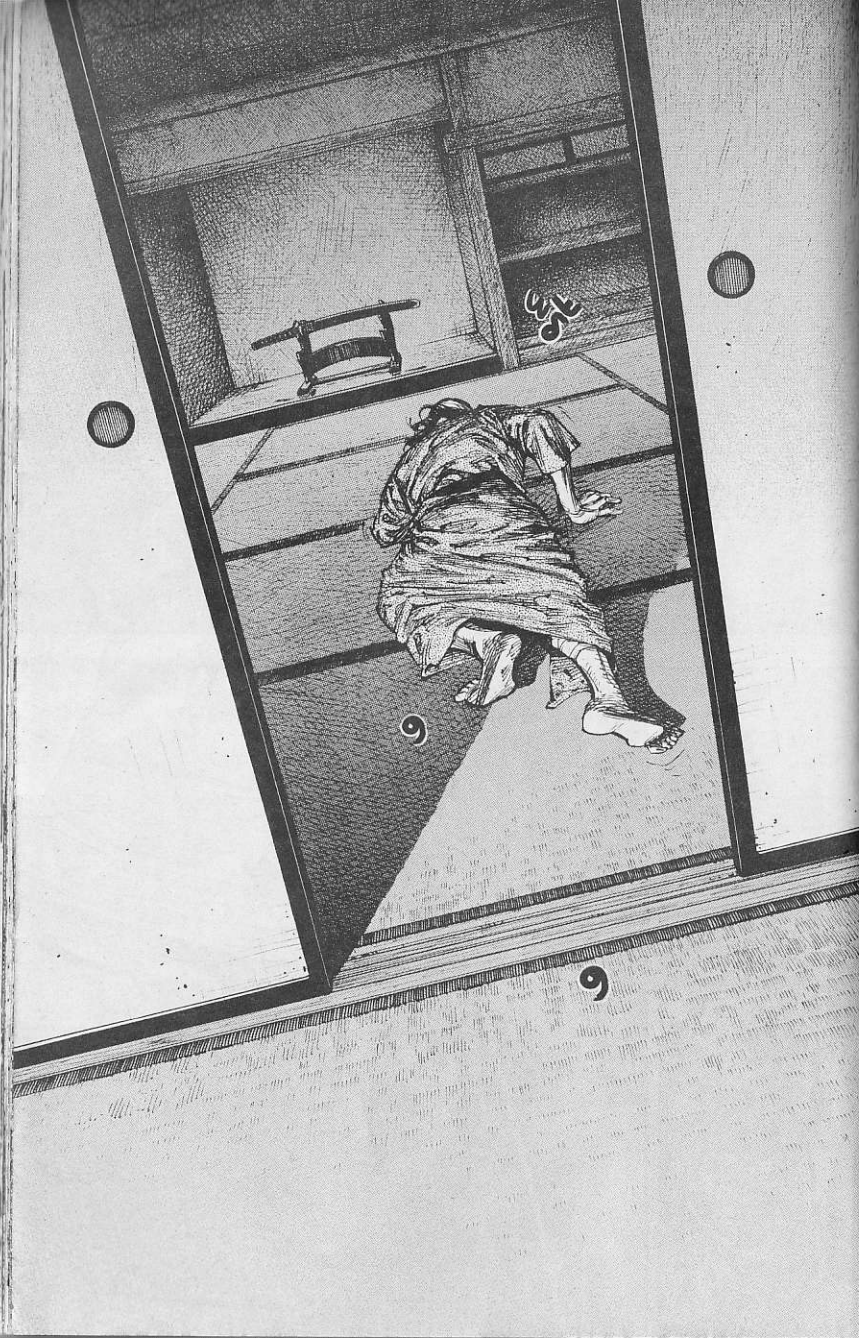
แฮ็ก

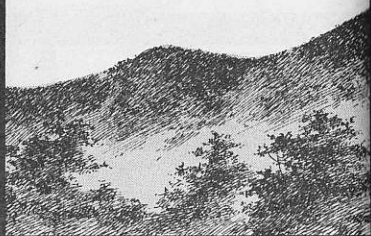
ซา
...

แฮ็ก

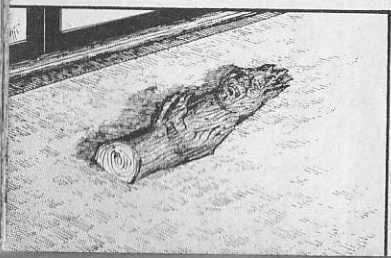
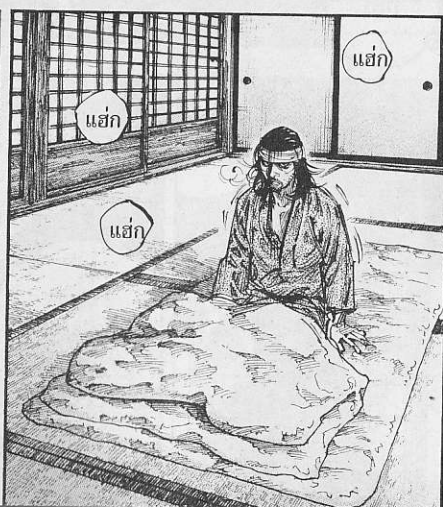
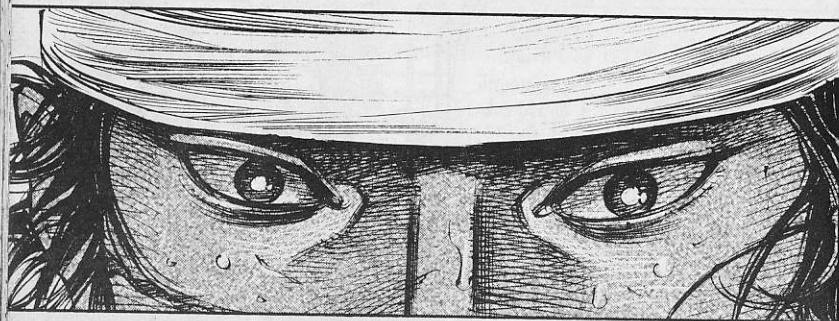

ฮึก

ค

พวกเรา
ซึ่งเป็นสาวก
ของพระพุทธองค์
ควรจะ
รับพวกเขาไว้
มิใช่หรือ?

เฮ้อ
นั่นยิ่งแล้ว
ใหญ่

ต่อให้เป็น
คนบาป
ก็เถอะ ...

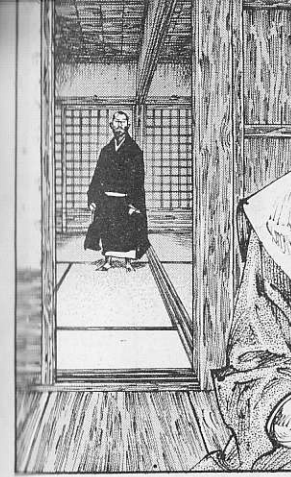

.....

!

ฉิว

มุขานี
นะริ
?

ไม่ทราบว่า
ท่านผู้นั้น
จะพักอยู่ที่
อีกนานเท่าไร
...?

ทื่อ
?

ท่าน
ทาคูอิน
ขอรับ

เข้าใจละ
...

ข้าคิดว่า
เราไม่ควรให้คนที่
สังหารคน
ตั้งหลายสิบคน
พักอยู่ที่นี้นานนัก

ถ้าเป็นไปได้
อยากให้เขาไป
จากที่นี่
โดยเร็วที่สุด

ทำไว้เยอะ
เลย!

ข้าวต้มวันนี้
ใส่มันเทศ
ด้วยละ

กุก

พักข้างเถอะ
ไอสี่อู
เด็ง
ซึบ
ไประ...

ซัง

อ้าว!
!?

ไม่
กิน

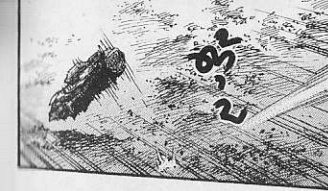

ยังไม่กิน
ตอนนี้นะ

ถ้าไม่กิน
เดี๋ยว

ไอสี่อูดีใจละสิ
ที่อาจารย์ต่อสู้กับ
ไม่ได้แล้ว
เพราะจะได้อยู่
ด้วยกัน

โธ่
โธ่

รีบร้อนไป
ก็เดินไม่ได้
หรอก

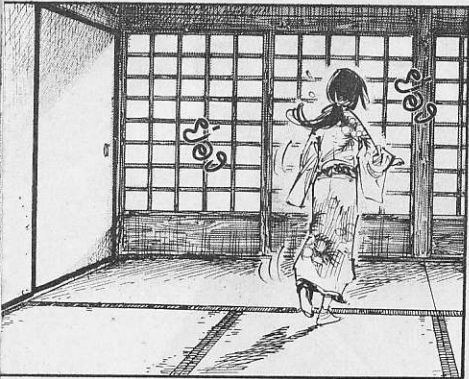

ทาเค
จิง

ซัง!

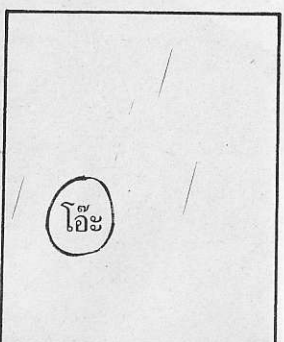
มีไอลึกลับ
คอยดูแล
อยู่ข้าง ๆ

เอ๊ะ

นะ
มุซาชิ

โธ๊ะ

ตอนน
ยัง

เดี๋ยว...
ค่อยกิน

เอ้า

จาก

เจ็บแผล
มั๊ย?

อ้อ

โธ๊ะ
ขอบคุณ

มุซาชิ

อรร้อย
นะ
แต่
เดินไป
ไม่ได้...

ไม่กิน
หรอ
?

เจ้าอยู่
รักษาตัวที่
นี้
สักพัก
เถอะนะ

โดนฟันทั้งตัว
จากข้างหลัง
หนึ่งดาบ...

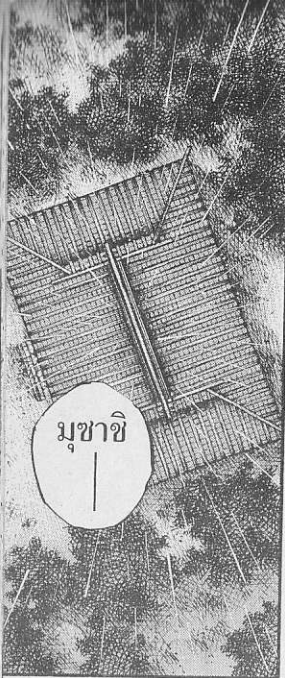
สมแล้วที่เป็นศิษย์
สำนักโยชิโอะกะ
ฝีมือคนฟันไม่เบา
ทีเดียว

Vagabond

สวรรค์คง
ไม่ปรารถนา
ให้เจ้า

สู้รบกับใคร
อีกแล้วละ

มุขานี

ต่อไป
ยังไม่รู้ว่า
เจ้าจะเดินได้
อีกทีเปล่า

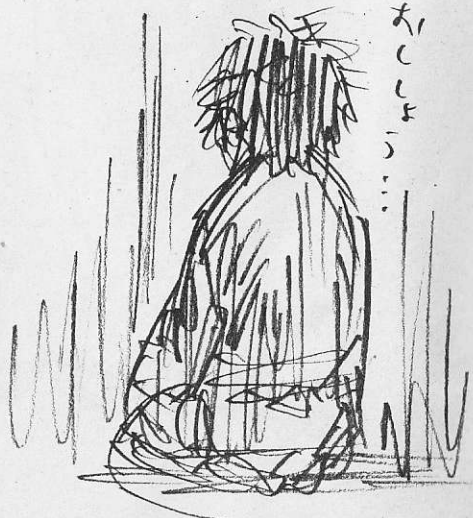
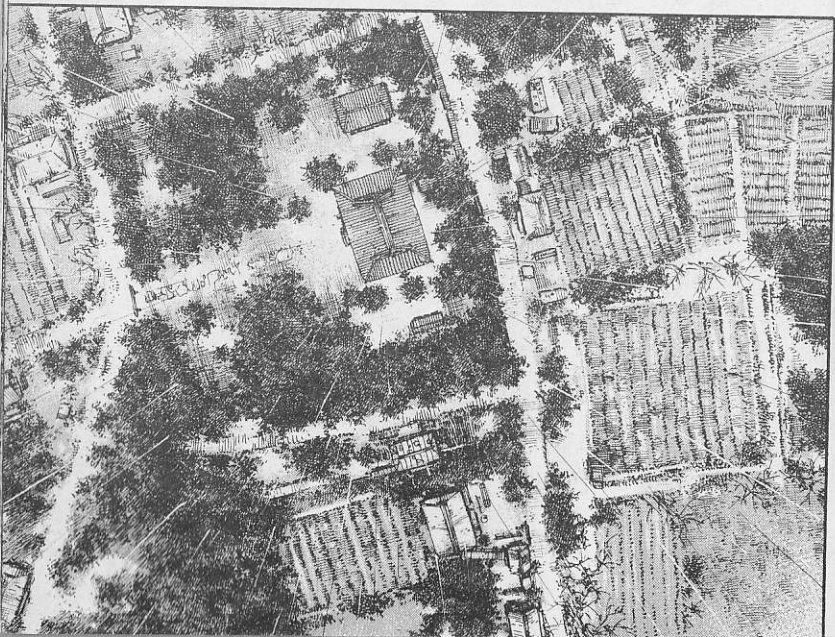

อย่าเพิ่ง
ใช้ขา
ตอนนี้

เจ้าจำเป็น
ต้อง
รักษาตัว
อย่างสงบ

ถ้าไม่อยู่
เฉยๆ
ล่ะก็...

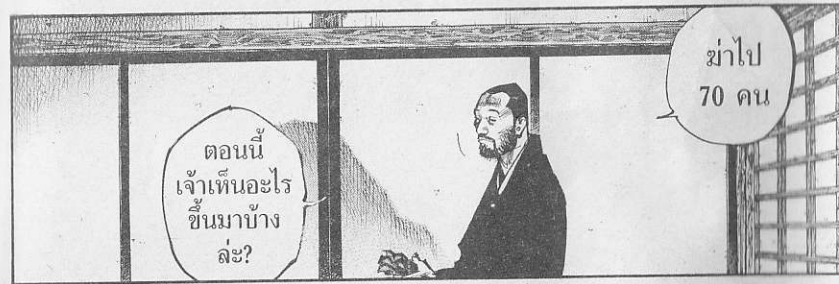
สู้รบ
กับใคร
อีกแล้วละ
ข้าคิดว่า
นะ...?

สวรรค์
คงไม่
ปรารถนา
ให้เจ้า

ตอนที่ 251 ภาค

ฝีมือ
ที่เดียว

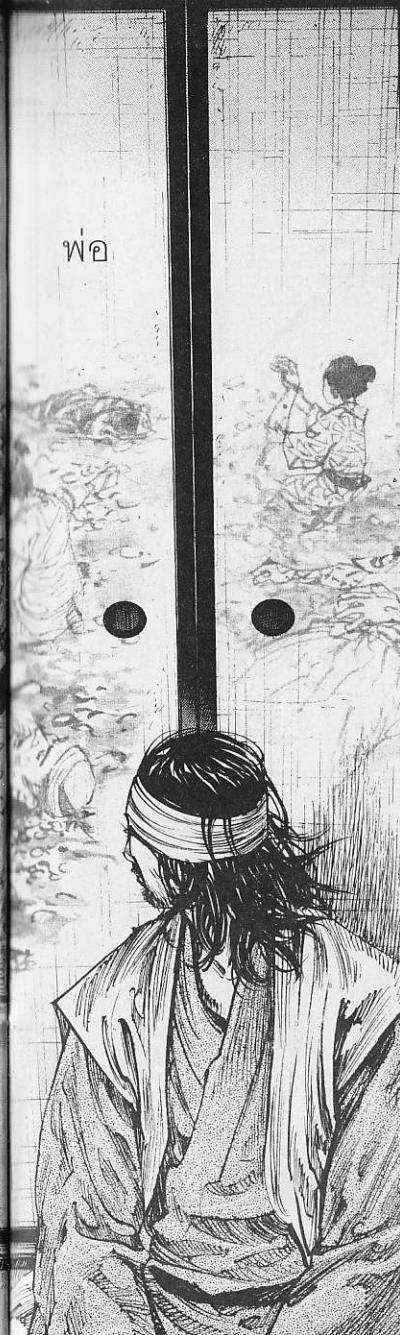
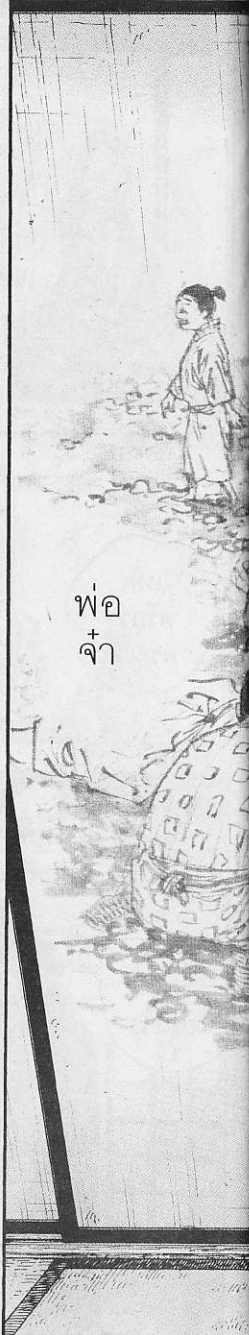
ฆ่าไป
70 คน

ตอนนี้
เจ้าเห็นอะไร
ขึ้นมาบ้าง
ล่ะ?

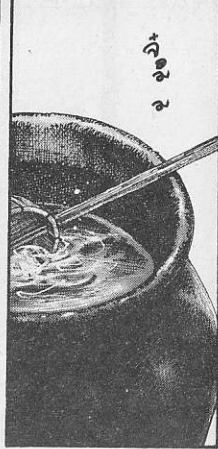
หรือว่า

ยิ่งหวาดกลัว
อยู่ใน
ความมืด

เจ้ากาวนา
ว่าอะไร?
มุซาชิ

๒ ๑๑๖

๒ ๑๑๖

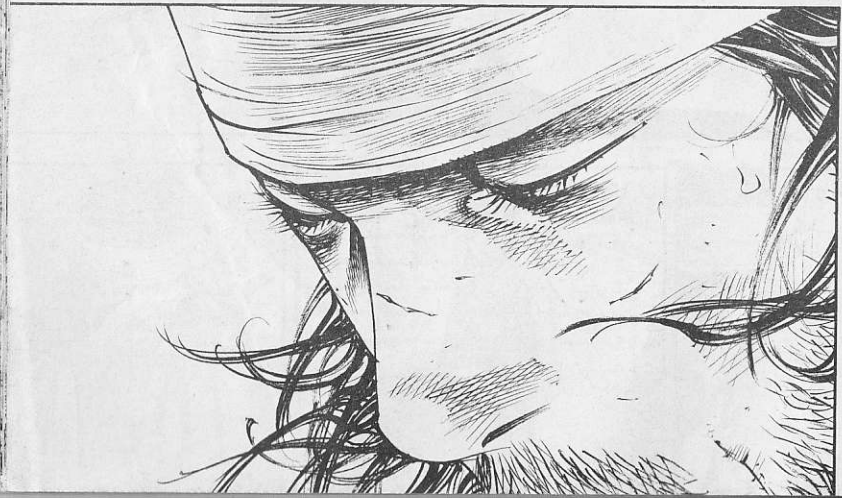
.....

อยู่ในท่า
พนมมือ
ทุกตัว
เลย

เทพ
หรือว่า
พระเจ้า

เจ้า
เชื่อมั่น
ในอะไร

เล่าให้ฟัง
หน่อยสิ

แล้ว
พนมมือ

ตอนที่
เจ้า
หลับตา

เจ้าเห็น
อะไร
?

นี่
แน่ะ

เฮ้ย!

!?

เส้นทาง
ที่ข้า
เดินมา

ทำอะไร
นะ!?
โธ่!
โธ่!

สภาพ
ในตอนนี่

?
ไม่ว่า...
จะพันตรงไหน
ก็ยังเป็น
"ตัวเอง"
อย่างนั้นหรือ

มุซาชิ
...

ไม่สิ
พุด
ให้ถูก
ก็คือ

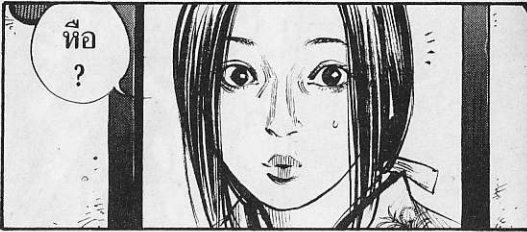
มือที่
เปื้อน
ไปด้วย
เลือด

ก็ยังเป็น
“ตัวข้า”

อร่อย
นะ
ไม่ได้
ใช่

อุ้นข้าวต้ม
ให้แล้ว
ทานมัยจะ?
ทาเคจัง

หือ
?

ร่างกาย
ของเจ้า
น่าจะรู้ดี
นะ?

เฮ้
ตุล!

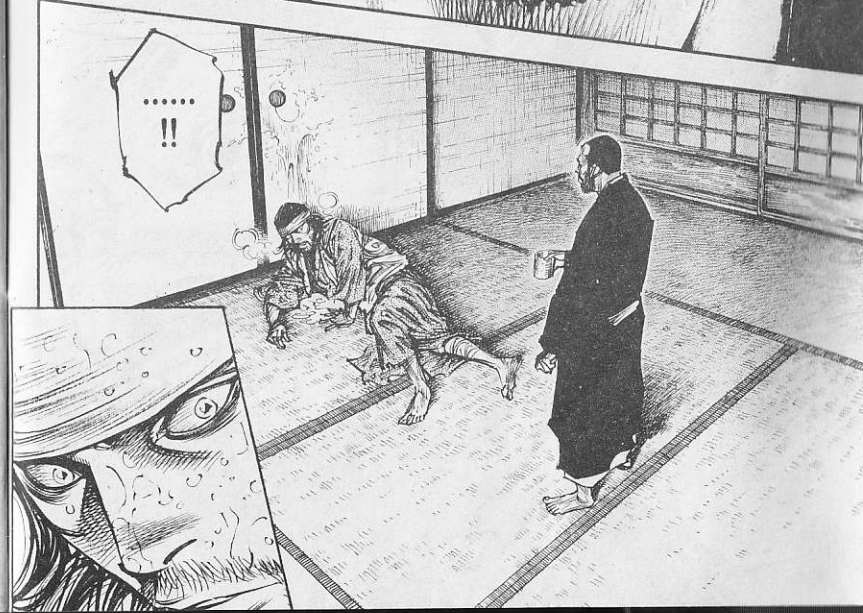
ดูชะ
ให้เต็มตา

ถ้ายังคิดแบบนั้น
เจ้าไม่สามารถ
เดินหน้าต่อไปได้
หรอก

เส้นทาง
ที่เจ้าว่านะ
มันตันแล้ว
ไม่เห็น
ริง?

ดูชะ
!

.....
!!

ข้าว
ต้ม...

สวรรค์

...
จะให้ข้า
ทิ้งดาบ
รณะ?

วัดคอมปุก
ไม่ผิดแน่

มุขานี
อยู่ที่นี้

ข้า
?

สวรรค์คิดจะ
ช่วงชิงดาบ
ไปจากข้า
งั้นรี?

เอาชีวิต
เข้าแลก
เพื่อดาบ

ข้านะ

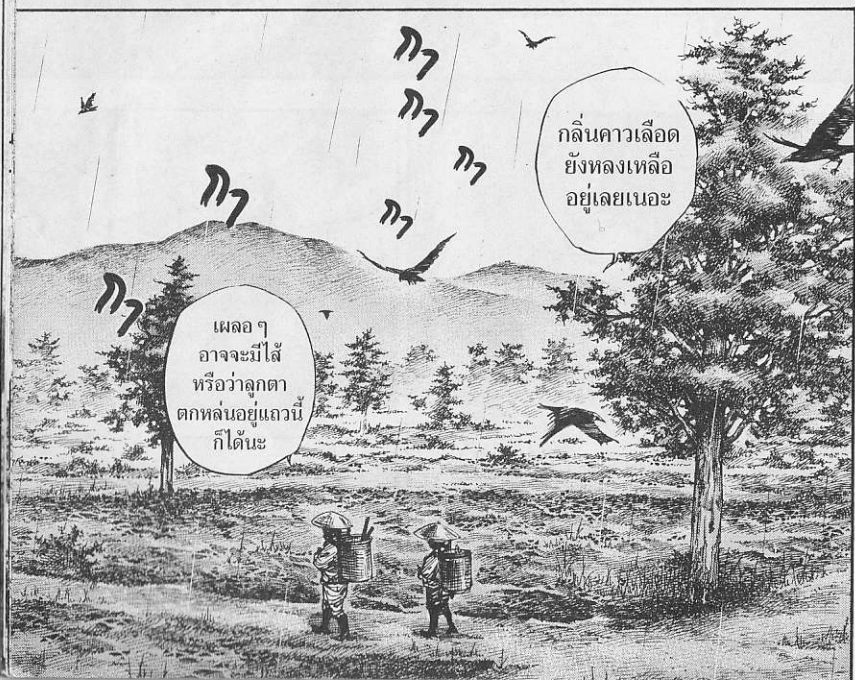
แฮ็ก

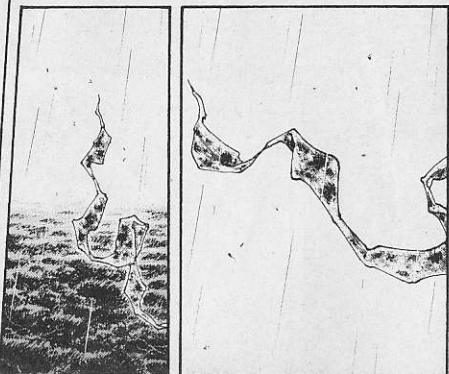
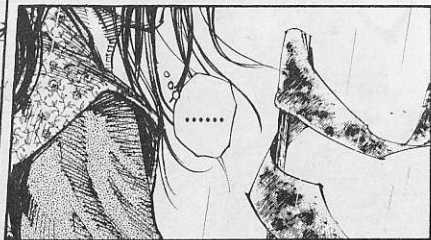
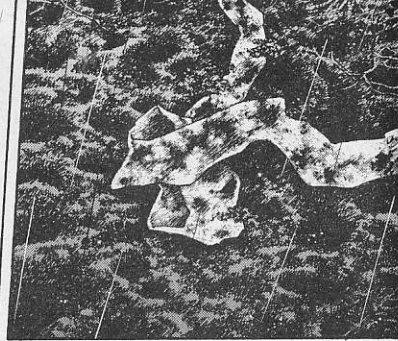
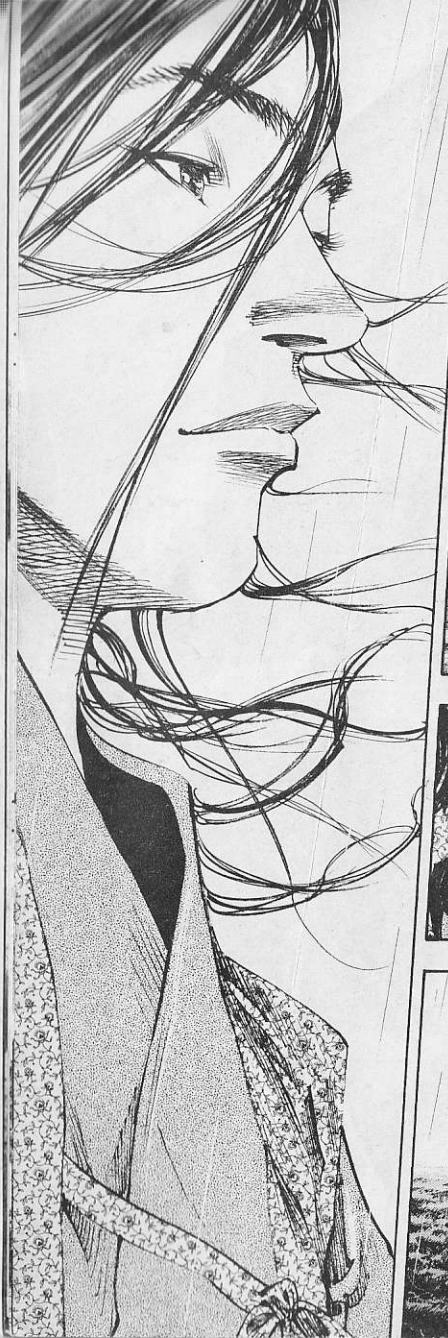
แฮ็ก

แฮ็ก

ลำบาก
แค่ไหน
กว่าจะมาถึง
จุดนี้

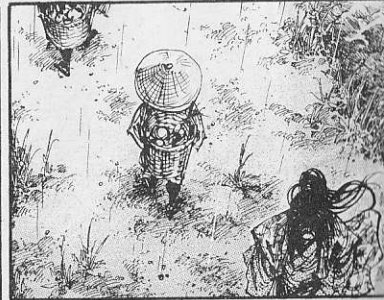

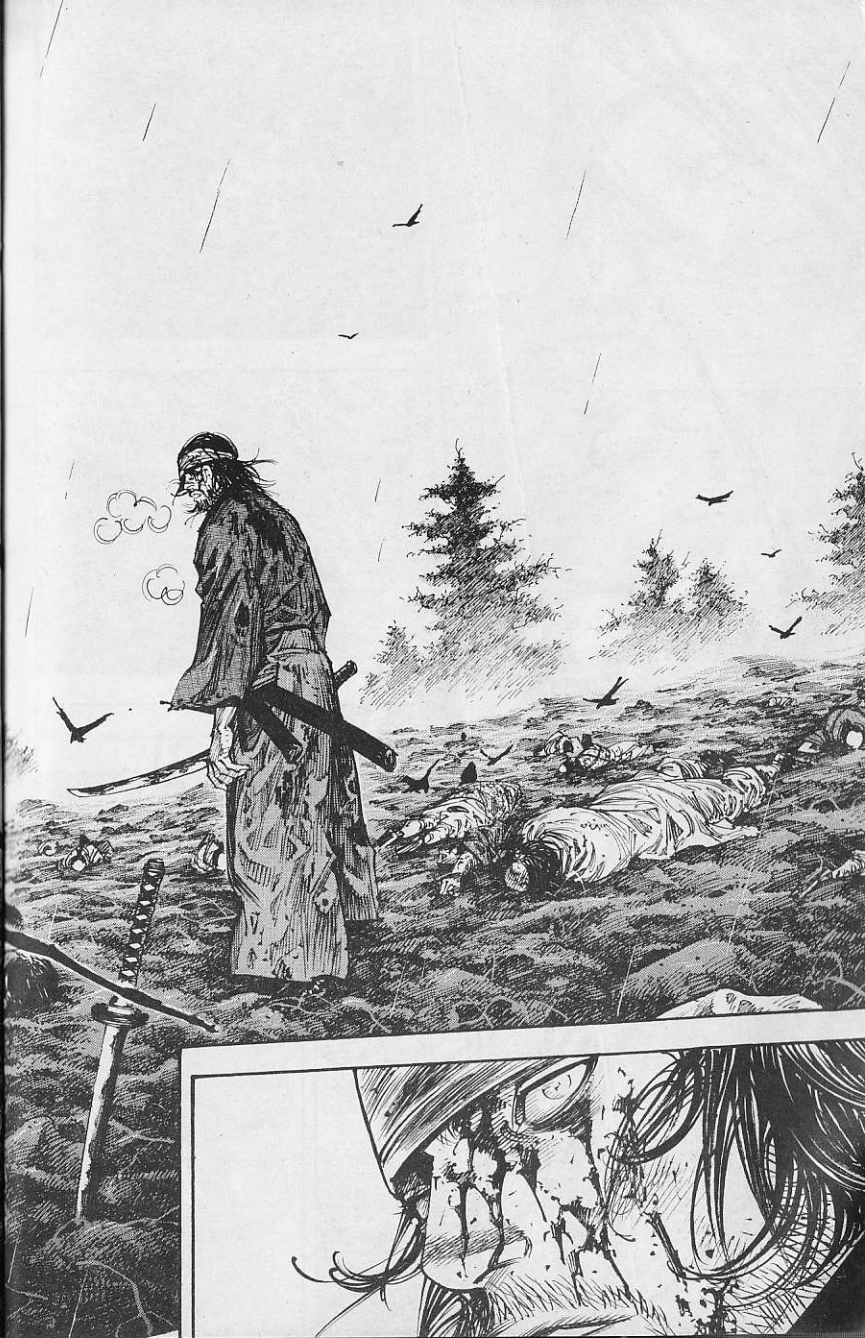
สยดสยของ
จริงๆ

ภาพนั้น
คงจะ
ติดตาม
ไปจนตาย

ซากศพ
ของ 70 คนนั้น
ดำมืดไปด้วยฝูงกา
ที่กลุ้มรุมจิกทิ้ง

ลู
แพะ

■ NED COMICS

VAGABOND

จากบทประพันธ์เดิมเรื่อง "มียาโมโตะ มุซาชิ" โดยเอจิ โยชิกาว่า

28 กบ

พิมพ์ครั้งที่ 1

26 กันยายน 2551

ผู้เขียน TAKEHIKO INOUE

เจ้าของ บริษัท เนชั่น เอ็ดดูเทนเมนท์ จำกัด

1854 ถนนบางนา-ตราด แขวงบางนา เขตบางนา กรุงเทพฯ 10260

โทรศัพท์ 0-2338-3333

ผู้พิมพ์ บริษัท เนชั่น เอ็ดดูเทนเมนท์ จำกัด

1854 ถนนบางนา-ตราด แขวงบางนา เขตบางนา กรุงเทพฯ 10260

โทรศัพท์ 0-2338-3333

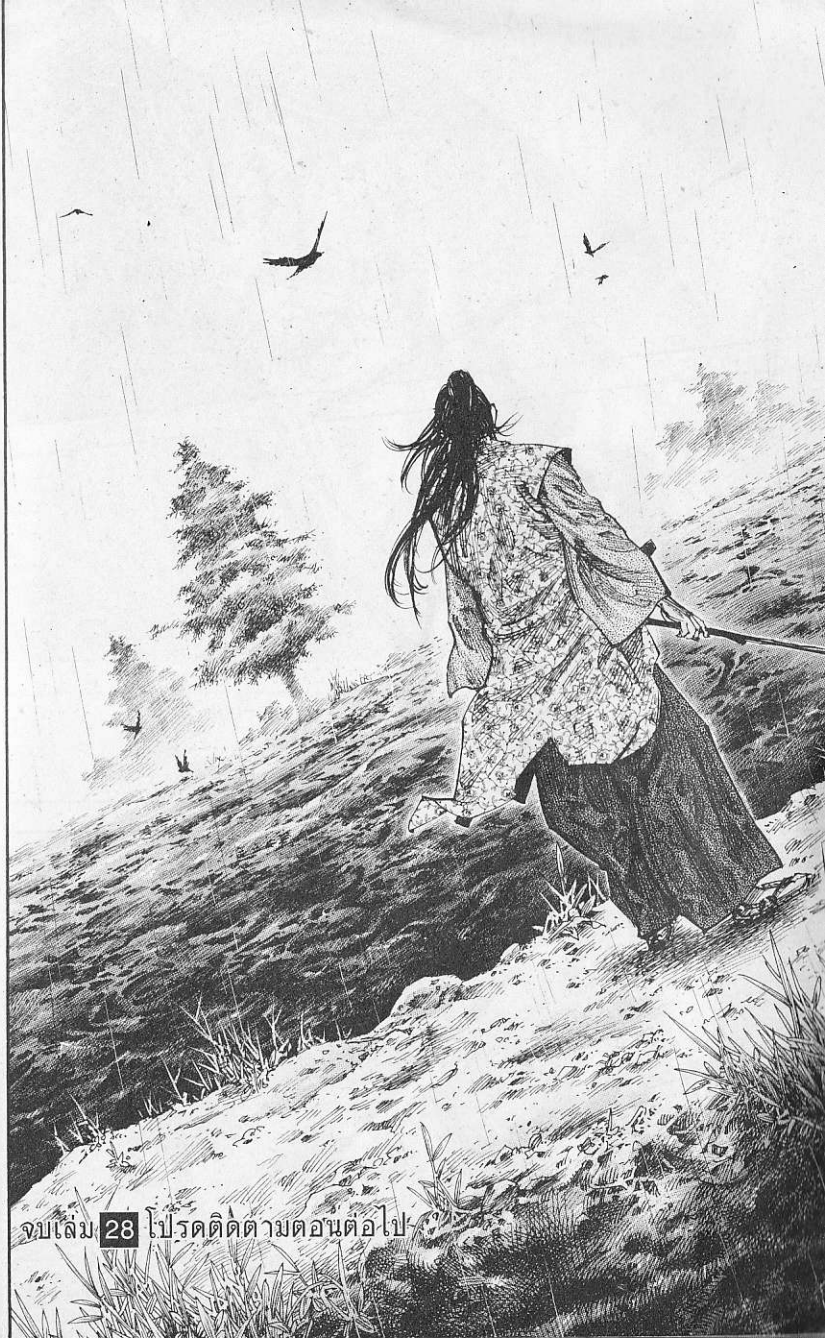
"Vagabond"

© 1998-2008 I.T. Planning, Inc.

ISBN 978-974-257-474-1

ผู้แปล ฤทัยวรรณ เกษสกุล

ต้องการสั่งซื้อหนังสือการ์ตูน สั่งซื้อได้ที่ ฝ่ายสมาชิก โทรศัพท์ 0-2338-3726-30
โทรสาร 0-2338-3986 : ฝ่ายผลิตภัณฑ์ และจัดจำหน่าย โทรศัพท์ 0-2338-3726-30

จบเล่ม **28** โปรดติดตามตอนต่อไป